

פרוטוקול מס' 513
מישיבת ועדת החינוך התרבות והספורט
יום רביעי, י"א בכסלו התשע"ב (07 בדצמבר 2011), שעה 9:30

סדר היום:

הדו"ח על המחלקה לפוליטיקה וממשל באוניברסיטת בן גוריון בנגב

נכחו:

חברי הוועדה:

אלכס מילר – היו"ר
יעקב אדרי
זאב בילסקי
מיכאל בן ארי
דניאל בן סימון
אבישי ברוורמן
מוחמד ברכה
דני דנון
ניצן הורוביץ
איתן כבל
יעקב כץ
אחמד טיבי
שלמה מולה
אנסטסיה מיכאלי

מוזמנים:

פרופ' משה ויגדור	–	מנכ"ל המועצה להשכלה גבוהה - מל"ג, ות"ת
פרופ' משה מאור	–	חבר מל"ג, מל"ג
דלית חילו	–	פניות הציבור, מל"ג
מיכל נוימן	–	סמנכ"לית הערכת איכות, המועצה להשכלה גבוהה
דניאל לוי-קורי	–	סטודנט במחלקה לפוליטיקה וממשל, המועצה להשכלה גבוהה
מריסה גרוס	–	הערכת איכות, המועצה להשכלה גבוהה
נועה נוף שטיינר	–	עוזרת ליושב ראש ות"ת
פרופ' צבי הכהן	–	רקטור, אוניברסיטת בן גוריון בנגב
פרופ' דני פילק	–	רמ"ח פוליטיקה וממשל, אוניברסיטת בן גוריון
אהוד ציון וולדקס	–	ממונה על פרסומי התקשורת הזרה, אוניברסיטת בן גוריון
מייקל גרוס	–	חבר הנאמנים, אוניברסיטת בן גוריון
תמר זנדברג	–	דוקטורנטית, המחלקה לפוליטיקה וממשל, אוניברסיטת בן גוריון
נעמה בלטמן	–	דוקטורנטית, המחלקה לפוליטיקה וממשל, אוניברסיטת בן גוריון
יונתן מנדל	–	פוסט-דוקטורנט, המחלקה לפוליטיקה וממשל, אוניברסיטת בן גוריון
אורי קידר	–	יו"ר אגודת הסטודנטים אוניברסיטת בן גוריון בנגב
נירה חיות	–	מאסטרנטית, פוליטיקה וממשל, אוניברסיטת בן גוריון
הגר לוי	–	סטודנטית, אוניברסיטת בן גוריון
רן אהרון	–	סטודנט, אוניברסיטת בן גוריון
מיכל ברייאר	–	סטודנטית, המחלקה לפוליטיקה וממשל, אוניברסיטת בן גוריון
לוטן רוזנבלום	–	סטודנט, פוליטיקה, ממשל וחינוך, אוניברסיטת בן גוריון

–	סטודנטית, אוניברסיטת בן גוריון	–	נגה רותם
–	סטודנטית, אוניברסיטת בן גוריון	–	אפרת ירדאי
–	סטודנט, אוניברסיטת בן גוריון	–	נועם תירוש
–	סגנית רקטור אוניברסיטת תל אביב	–	פרופ' דינה קובץ-פריאלניק
–	סטודנט, האוניברסיטה העברית בירושלים	–	שי גורטלר
–	רמ"ד אקדמיה, התאחדות הסטודנטים בישראל	–	סתו ארז
–	רכז מחקר, התאחדות סטודנטים בישראל	–	דימה קורטיוקוב
–	יו"ר תנועת "אם תרצו"	–	רון שובל
–	דוברת תנועת "אם תרצו"	–	עמית ברק
–	ראש אגף הסברה ומדיניות, תנועת "אם תרצו"	–	ארז תדמור
–	דובר חבר הכנסת איתן כבל	–	דניאל הרוש

מנהלת הוועדה:
גידלי יהודית

קצרנית פרלמנטרית:
ר.כ חבר המתרגמים

הדו"ח על המחלקה לפוליטיקה וממשל באוניברסיטת בן גוריון בנגבהיו"ר אלכס מילר:

בוקר טוב לכולם, נפתח את ישיבת ועדת החינוך. התאריך 7.12.2011, י"א בכסלו תשע"ב. הנושא – הדו"ח על המחלקה לפוליטיקה וממשל באוניברסיטת בן גוריון. קראנו לזה בן גוריון בגלל שכל העניין יצא לכותרות בתקשורת. לאחר בדיקה שאני עשיתי עם המועצה להשכלה גבוהה, הובהרו לי הדברים. נבדקו כל המחלקות, זה מנגנון שבעצם קיים במל"ג שוועדות בין לאומיות בודקות פקולטות שונות במוסדות להשכלה גבוהה והם מביאים ממצאים בנושאים מסוימים. היה לנו את העניין אז עם הנושא של מינהל עסקים, שהייתה אז בדיקה והיו כל מיני המלצות ובסופו של דבר גם על העניין ההוא דיברנו והתגברנו.

עכשיו, פה אנחנו מדברים על ---

ניצן הורוביץ:

מה עם הגנים האתיופיים?

יהודית גידלי:

שבוע הבא.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת ניצן, אתה הגעת, אנחנו מברכים אותך, אז אנא לשמור על השקט. זה לא דו"ח שנכתב על ידי תנועות ימין, כך שיכולים לצבוע אותם אם זה "אם תרצו" או מישהו אחר. הדו"ח נכתב באותן הוועדות שבעצם בתפקידן לבדוק פקולטות שונות במקצועות שונים באוניברסיטאות, ואנחנו רואים כמה דברים. תיכף המועצה להשכלה גבוהה תציג לנו את המצגת ואת הדו"ח ואת הממצאים והמסקנות סביב העניין הזה. אני רק רוצה להגיד שמבחינתי, כשאני הסתכלתי על העניין לא הופתעתי ואני חושב שזה דווקא מחזק את מה שגם נאמר קודם, כאשר אנחנו ראינו שיש פה איזו שהיא בעיה בפקולטות שונות, ואם כבר מדברים על בן גוריון, אז כמובן שאנחנו גם רואים שהכוונה וההחלטות והאצבע כביכול על העניין הזנה, על הפקולטה בבן גוריון.

אחמד טיבי:

מה זה? סליחה אדוני יושב הראש, שמעתי שאתה אומר כשראינו שיש בעיות בפקולטות שונות. מי זה ראינו? מי זה אנחנו?

היו"ר אלכס מילר:

אדוני, היה כאן דיון בוועדת החינוך על העניין שקשור לאג'נדה מסוימת שמקודמת בפקולטות שונות באוניברסיטאות בישראל ---

שלמה מולה:

איזו אג'נדה, תספר לנו.

דני דנון:

תספר, מדברים על הדרה.

היו"ר אלכס מילר:

יש אג'נדה פוליטית אישית שמקודמת על ידי פרופסורים כאלה ואחרים במוסדות להשכלה גבוהה.

שלמה מולה:

באוניברסיטת בר אילן? איפה?

דני דנון:

הדרה של פרופסורים מהימין, חבר הכנסת טיבי. מדברים על הדרת נשים, יש גם הדרה בפקולטות.

אחמד טיבי:

מה הקשר בין שניכם לבין אוניברסיטה, אני רוצה להבין. מה אתם אפטרופוס? סופרווייזר, מה אתם? המועצה להשכלה גבוהה?

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, קודם כל יש ועדת חינוך. חבר הכנסת טיבי, למזלנו עדיין אדוני לא מאשר ולא כותב סילבוסים של מיטב המחלקות שלדעתי כבר חלק מהן התחילו לעבוד לפי הראייה שלך ולפי מה שאתה מדבר במליאת הכנסת כבר נכתב אצלם בספרים ומקיימים את זה.

דני דנון:

ברשות הפלסטינית הוא מאשר.

היו"ר אלכס מילר:

אבל זה כבר סיפור אחר. אני מציע ---

אחמד טיבי:

אני חושב שזה מביך שאנשים כמוך מנהלים כאלה ועדות בכנסת.

היו"ר אלכס מילר:

אותך זה משמח, אני יודע.

אחמד טיבי:

זה מביך שאנשים כמוך מנהלים ועדות בכנסת.

היו"ר אלכס מילר:

בסדר. טוב, אני אבקש מהמועצה להשכלה גבוהה, יש לנו כאן את המצגת להציג לנו אותה ואני מציע שאם זה לא חברי כנסת וכל מי שמעוניין להתייחס, אם זה לא נציג רשמי של גופים, אז להעביר לנו פתק, הנה התחילו כבר, עם שם, שם משפחה ותפקיד, שאנחנו נוכל לתת זכות דיבור. רבותי, הישיבה עד השעה 11:00, אז כל אחד שמדבר יקצר. כן, המועצה להשכלה גבוהה.

הודית גידלי:משה ויגדור:

משה ויגדור, מנכ"ל המועצה להשכלה גבוהה והות"ת. נמצא פה איתי גם פרופסור משה מאור, שהוא גם חבר המועצה להשכלה גבוהה, וגם הסמנכ"ל לית לאבטחת איכות מיכל נוימן, שנמצאת פה. אנחנו נציג מצגת קצרה לטובת הדיון וברשות היושב ראש וברשות חברי הכנסת, כדי לתת את התמונה הכוללת. וכפי שאתם רואים, אנחנו נתחיל בכלל לדבר על העניין של דו"ח הוועדה הבינלאומית להערכת איכות המחלקות למדעי המדינה ויחב"ל, במסגרת המערכת לאבטחת איכות של המועצה להשכלה גבוהה.

כמה מילים על המערכת להערכת איכות ואבטחתה של המועצה להשכלה גבוהה שהוקמה כבר ב-2004 ויש לה כמה מטרות – לשפר את ההשכלה הגבוהה בארץ, להבטיח את המשך השתלבותה של המערכת האקדמאית הישראלית במערכת האקדמאית העולמית, למסור לציבור מידע .... מערכת

הלימודים, ועד סוף השנה הזו עברו כבר הערכה 47 תחומים בכ-300 מחלקות ברחבי הארץ. פה אתם יכולים לראות שאנחנו עובדים על פי תכנית רב שנתית להערכת תחומי לימוד. מדעי המדינה, ממשל, יחב"ל וגם מדיניות ציבורית, נקבעו לשנת 2009-2010, ועל פי תכנית העבודה הרב שנתית, באמת הוקמה ועדה שתיכף אני אתייחס אליה, לבדיקה של כל החוגים בכל האוניברסיטאות. אתם יכולים לראות לפי התכנית שבדקים את כל החוגים בתחום של עיצוב תעשייתי, הנדסה כימית, כל תחום שהוא על פי שנים. אפשר לראות גם מה הולך להיות בשנים הבאות, הולכים לבדוק השנה גיאוגרפיה, לשון, ספרות עברית, ריפוי בעיסוק. שנה הבאה רפואה. יש תחומים שעוברים בצורה מסודרת. כל אחד מהנושאים האלה, הנה תהליך העבודה. קודם כל האוניברסיטה עצמה, המוסד האקדמאי שהוא לפי תכנית העבודה, מבצע הערכה עצמית של המחלקות, לאחר מכן המועצה להשכלה גבוהה מקימה ועדה בין לאומי ית לכ תחום, שיש בה אנשי אקדמיה בכירים בתחום מהארץ ומחו"ל, יש רוב לחברים מחו"ל, יש לזה חשיבות רבה. יושב ראש הוועדה הוא תמיד מחו"ל. החברים מומחים בהתמחויות העיקריות באותו תחום, מומחים בין לאומיים בתחומם. מה שעושה הוועדה זה בחינת דו"חות הערכה עצמית וביקורים במוסדות.

הוועדה נפגשת עם הנהלת המוסד, הפקולטה והחוג, עם הסטודנטים ועם הבוגרים. הבדיקה היא בדיקה מאד יסודית. בין הנושאים שנבדקים – מטרות התכנית ויעדיה, תכנית הלימודים עצמה, הקוריקולום, היקף, מבנה, הסגל, איכות המחקר, איכות ההוראה, מה חושבים הסטודנטים, תשתיות פיזיות ותוצאות הלמידה.

הוועדה מגישה דו"ח למועצה להשכלה גבוהה, דו"ח מפורט, דו"חות פרטניים לכל מוסד ודו"ח כללי שמעיד על מצב התחום בארץ, כדי שהמועצה להשכלה גבוהה תוכל לקבל החלטות איך לשפר את האיכות האקדמית בכל מקום שהדבר נחוץ. לאחר מכן יש דיון במל"ג. מל"ג מקבלת המלצה מוועדת המשנה לאיכות של המועצה ומסכמת את הדיון ולאחר מכן עוקבת אחרי חשיפת השינויים ואחרי יישום ההמלצות.

הוועדה להערכת איכות הלימודים במדעי המדינה ויחב"ל, הנושא שאנחנו מדברים עליו היום, מונתה בנובמבר 2010. הנה רשימת החברים. בראש הוועדה עמד פרופסור תומאס ריסה, מהאוניברסיטה החופשית בברלין.

דני דנון:

תמיד זה מישהו מחו"ל?

משה ויגדור:

כולם, כולם פה מחו"ל. אני אומר כל אחד והמקום שלו. פרופסור תומאס ריסה, האוניברסיטה החופשית מברלין. גבריאל בן דור מאוניברסיטת חיפה, פרופסור בנימין ג'רי כהן מאוניברסיטת קליפורניה מסנטה ברברה, פרופסור אברהם דיסקין מאוניברסיטה העברית והמרכז הבין תחומי, פרופסור גליה גולן מהמרכז הבין תחומי, פרופסור אלן אימגרוט מאוניברסיטת הומבולדט בברלין, ופרופסור רוברט ליוור מאוניברסיטת ג'ורג' טאון בארצות הברית.

שלמה מולה:

מי יוזם את מינויים?

משה ויגדור:

מינויים, המועצה להשכלה גבוהה קובעת את מינויים.

שלמה מולה:

בישראל?

משה ויגדור:

בישראל. המועצה להשכלה גבוהה.

שלמה מולה:

איך היא מגיעה למשל ---

דני דנון:

אף אחד מהם הוא לא חבר מרכז ליכוד, חבר הכנסת מולה.

שלמה מולה:

רגע, ---

משה ויגדור:

חברים, רגע, רגע, תנו לי להציג את הצד המקצועי.

דני דנון:

גם לא מישראל ביתנו.

שלמה מולה:

סליחה, אין לך פה מונופול על השא לות שלך. אני רק רוצה להבין. הפרופסורים שמתמנים, איך המועצה להשכלה גבוהה מגיעה אליהם? זאת אומרת הרי הם אלפי ----

משה ויגדור:

מתקיימת ועדת משנה לאיכות ואבטחתה שהזכרתי אותה קודם. ועדת המשנה יש בה חברים, מעלים הצעות, שואלים נשיאים של אוניברסיטאות, שואלים רקטורים, מתייעצים, מביאים שמות, השמות האלה נדונים, הוועדה ממליצה למל"ג, מל"ג יכולה להעיר, מל"ג יכולה להוסיף, מל"ג יכולה להוריד.

שלמה מולה:

באיזו שנה הוקמה הוועדה?

משה ויגדור:

הוועדה הזאת הוקמה בשנת 2010. עכשיו, לפי תכנית העבודה שהראיתי, לא משהו מיוחד. הייתה תכנית עבודה שנקבע כבר לפני 5 שנים. לפי תכנית העבודה הזאת, השנה הזאת הגיע הנושא הזה לדיון. לפני שנה דנו בארכיטקטורה, היו הרבה הערות גם לארכיטקטורה. יש בכל פעם הערות. המטרה היא ל ---

קריאה:

אבל על זה לא עשינו פה דיון.

משה ויגדור:

לא, לא, אני יודע. אז אפשר גם על זה לעשות דיון, עוד לא מאוחר.

דני דנון:

כדאי.

משה ויגדור:

אבל בכל מקרה, המטרה היא לשפר את האיכות האקדמית ואת האיכות של התפוקות המחקריות וההוראתיות במוסדות. המחלקות שנבדקו במסגרת הוועדה הזו, כפי שאמרתי, הוועדות בודקות את כל המחלקות. אוניברסיטת בן גוריון, אוניברסיטת בן אילן, אוניברסיטת חיפה, האוניברסיטה הפתוחה,

אוניברסיטת תל אביב, המכללה האקדמית תל אביב-יפו, המרכז הבין תחומי והייתה בדיקה חלקית של האוניברסיטה העברית, כי שם היה צורך לעשות בדיקה נוספת.

המלצות כלליות של הוועדה. אני אתייחס קודם כל ל המלצות לכל המוסדות. בתחום המשאבים: יש הערות לוועדה שצריך לגייס אנשי סגל בכירים נוספים בליבה. זאת אומרת אין מספיק חברי סגל בליבה של התחום. צריך להשקיע משאבים נוספים בתכניות המובנות לתואר שלישי. בתחום תהליכי מינויים וקידום – להגביר שקיפות ולצמצם את משך הזמן של התהליך של קידום חברי סגל, לתמוך וללוות סגל זוטור בכלל ונשים בפרט, לתת סיוע בתחום הזה. בתחום של ההטיה, יש להקפיד על הצגת דעות פוליטיות של הסגל כעמדות אישיות. זו אמירה של הוועדה. על תכנית הלימודים לשקף את הטווח המלא של התחום, תהליכי מינויים וקידום צריכים להיעשות לפי סטנדרטים אקדמאים מקצועיים בלבד. תכניות הלימודים – להוסיף קורסים בשיטות מחקר, כלכלה פוליטית, לימודי אירופה לתכניות הלימודים ולקיים התמחויות ברמת התואר הראשון והשני. להעביר קורסים בשפה האנגלית, העמקת הבינלאומיות, לערוך רפורמה בתכניות לתואר שלישי. זאת אומרת יש לוועדה ביקורת בכלל על תכניות לתואר שלישי בכל המוסדות. מלבד זה, בתחום המחקר על המוסדות לסייע, לתמוך ולתמרץ את הסגל בפעילותו המחקרית. זאת אומרת יש ביקורת כללית שאין מספיק תוצרי מחקר בכל המחלקות.

מלבד זה, הייתה גם המלצה ליצור מרכז מצוינות במסגרת מרכזי המצוינות של המל"ג והות"ת, ליצור מרכז מצוינות במדע המדינה. המלצות נוספות ספציפיות לגבי שתי אוניברסיטאות – בר אילן ובן גוריון – קודם בר אילן ולאחר מכן בן גוריון ואחר כך אני אראה לכם את ההחלטה של המל"ג.

לגבי בר אילן, לחזק את היחסים בין המחלקה להנהלת האוניברסיטה. היו הערכות שהיחסים בין המחלקה להנהלת האוניברסיטה אינם טובים מספיק כפי שצריכים להיות. צריך להגדיר יעדים ותכנית אסטרטגית של המחלקה ומלבד זה, הערה כללית שמצב התשתיות הפיזיות בבר אילן, בתחום של המחלקה ירוד, וצריך להשקיע משאבים בשיפורם, משרדים, ספרייה וכו'. זה לגבי בר אילן.

לגבי בן גוריון – ליבת תכנית הלימודים חסרה. יש להוסיף קורסים מתחומי הליבה של מדעי המדינה לתכנית ולגייס שלושה עד ארבעה חברי סגל חדשים. יש להבטיח איזון בתכנית הלימודים ובקורסים. יש ליישם את המלצות באופן מיידי, תחת פיקוח של האוניברסיטה והמל"ג. החלטת המל"ג מ-29 בנובמבר בעקבות דיון בדו"ח. הדו"ח נדון קודם כל בוועדה לאיכות ואבטחתה, ולאחר מכן הועבר עם המלצות למל"ג. מל"ג קיימה דיון וקיבלה החלטה ברוב של 16 חברים מתוך 17 שהשתתפו. קודם כל להודות לוועדה להערכת איכות על כל מה שהיא עשתה, בראשות פרופסור תומאס ריסס מברלין, על עבודתה הרבה והמקצועית. לאמץ את הדו"חות המסכמים של הוועדה. אימצו באופן מלא את הדו"ח הכללי והדו"חות הפרטניים. לפרסם את דו"חות ההערכה באתר האינטרנט של המל"ג. באתר האינטרנט של המל"ג אפשר למצוא את כל הדו"חות ואת ההחלטה. תמיד זה נמצא שם אחרי שזה מתקבל באופן שקוף לחלוטין.

על כל מוסד להגיש עד חודש יוני 2012 תכנית פעולה ליישום כלל המלצות הוועדה הנוגעות אליו, כולל לוח זמנים מפורט, זה מתייחס לכל המוסדות. על כל מוסד להגיש עד חודש יוני 2013 דו"ח ביניים אודות יישום תכנית הפעולה, כמפורט, כי זה עוד פעם תפקידה של הוועדה ושל המל"ג לוודא איכות אקדמאית ושיפורים אקדמאים. המשך, לגבי אוניברסיטת בר אילן, המל"ג מתייחסת בדאגה רבה להערות ועדת ההערכה בעניין היחסים ההדדיים בין הנהלת האוניברסיטה והמחלקה, ולמצב התשתיות העומדות לרשות המחלקה, מבקשת לקבל עד ליום 1 במרס 2012, זה עוד ארבעה חודשים, תכנית פעולה וצעדים שהמוסד מתכנן לנקוט, על מנת לשפר מצב זה.

לגבי בן גוריון – המל"ג רואה בחומרה רבה את הממצאים האקדמאים עליהם מצביעה הוועדה, והעדר טיפול בהם יעלה ספקות לגבי המשך התכנית. יש בתוך הדו"ח אמירה שאם לא יהיו תיקונים, סימן שאלה לגבי היכולת והצורך להמשיך את התכנית, אפילו עם אמירות ועם רמיזה לאפש רות של סגירה. הנהלת האוניברסיטה, הנשיאה והרקטור, מתבקשת להודיע על מחויבות המוסד לנקוט בצעדים הדרושים ליישום המלצות ועדת ההערכה. נכון להיום התקבל אתמול מכ תב מהנשיאה והרקטור, שהם מתחייבים ליישם את כל המלצות הוועדה באופן מלא, לפי לוחות הזמנים שנקבעו. המוסד, זאת אומרת בן גוריון, ימציא למל"ג עד ליום 15 בינואר 2012, זה בתוך חודש וחצי, התחייבות זו, כולל צעדים שבדעתו לנקוט. המוסד ימציא עד 1.4.2012, תכנית פעולה כולל לוח זמנים ליישום המלצות. המועצה מצפה מהאוניברסיטה לערוך את התיקונים בהיבטים האקדמאיים, בהתאם להמלצות ועדת האיכות הבין לאומית, כך שה דברים יחלו לבוא לידי ביטוי בשנת הלימודים תשע"ג, זאת אומרת 1 באוקטובר 2012. המלצה נוספת ואחרונה ואני מסיים. יושב ראש הוועדה הבינלאומית, פרופסור תומאס ריסס וחברת הוועדה פרופסור אלן אימגרוט, שניהם מגרמניה, מברלין, היא מאוניברסיטת הומבולדט והוא מהאוניברסיטה החופשית בברלין, התבקשו לפעול כצוות אשר ילווה יישום המלצות במוסדות בכלל ובאוניברסיטאות בר אילן ובן גוריון בפרט. זאת אומרת המלצה היא לא המלצה באוויר, יש צוות מלווה

שצריך לברר, לעשות מוניטורים לתהליך, לעשות בקרה ולעדכן את המל"ג על ההתקדמות. תודה על ההקשבה.

היו"ר אלכס מילר:

שאלה, בקשר לאותן ההמלצות שיש לוועדה ולמועצה ל השכלה גבוהה למוסדות, מה בעצם הסנקציות, חוץ מהיבט של המלצה ושל שיקולים שאתם מציעים לאוניברסיטאות, אתם רוצים להפעיל, אתם יכולים להפעיל.

משה ויגדור:

אז בוא אני אומר לך, למועצה להשכלה גבוהה יש ועדת אכיפה ופיקוח. מוסד שלא מקיים את החלטות המועצה, מובא לוועדה הזאת שהוקמה אגב רק לפני שנתיים. הוועדה הזאת מוסמכת להקטין תקציבים, להמליץ לסגור מחלקות ולנקוט סנקציות שונות שהן בעיקר בתחום התקציבי. זאת אומרת אפשר, והוועדה כבר נקטה פעם צעד נגד אחד המוסדות סביב עניין משמעותי, של הורדת תקציבים עד שאותו מוסד התיישר והתקציבים הוחזרו. למל"ג יש שיניים חזקות באמצעות הוועדה לפיקוח ואכיפה, גם בפן התקציבי וגם המלצות לגבי החלטות שיכולות להיות החלטות אקדמאיות, שאותן רק המל"ג יכולה לקבל, אבל הוועדה יכולה כן להמליץ ולבצע הורדה תקציבית.

מוחמד ברכה:

הייתה דעת מיעוט בוועדה?

משה ויגדור:

איפה? בוועדה הזו? כן, הייתה דעת מיעוט. אפשר לראות את זה אני אומר באתר של המל"ג. הייתה דעת מיעוט שנמצאת שם, של חברת ועדה שהסתייגה, אני לא זוכר בדיוק את הנוסח, אולי משה מאור, פרופסור מאור יכול להשלים אותי בעניין הזה. הייתה דעת מיעוט שהייתה שם.

מוחמד ברכה:

אתם אמרתם את כל מה שבעד, אנחנו רוצים לשמוע גם ---

משה ויגדור:

יש אגב גם בעבר בוועדות, זה לא דבר שהוא חריג דווקא לוועדה הזו, יש ועדות בעבר שגם המליצו על מחלקות שאם לא יתקנו יסגרו אותן, יש בוועדות בעבר והראינו לכם ש-300 מחלקות נבדקו ושהיו גם --

מוחמד ברכה:

לא, מה הטיעונים ---

משה ויגדור:

אני אומר גם בעבר היו דעות מיעוט, זה לא משהו שהוא חריג.

מוחמד ברכה:

מה הטיעונים?

משה ויגדור:

אני לא זוכר את הטיעונים, את זוכרת את זה מיכל נוימן, סמנכ"ל המועצה להשכלה גבוהה בתחום אבטחת איכות?

מיכל נוימן:

פרופסור גליה גולן הסכימה עם הוועדה בטיעונים על כך שחסר בליבה, שהתכנית קצרה בליבה. היא לא הסכימה עם הוועדה על ההמלצה שהיא כתבה בדו"ח שלה, שאם הליקויים שנמצאו, הליקויים השונים שמפורטים בדו"ח נמצאו לא יתוקנו, הרי שצריך לשקול את סגירת המחלקה. עם זה היא לא הסכימה.

מוחמד ברכה:

ואיך היא הצדיקה? זאת אומרת היו דיבורים על שיקולים זרים למשל, על למשל לחץ פוליטי שביסוד העניין.

מיכל נוימן:

אני לא מכירה.

משה ויגדור:

על המל"ג לא היה שום לחץ פוליטי. המל"ג היה מקצועי ---

מוחמד ברכה:

לא, לא, שיקולים פוליטיים של חברים בוועדה.

היו"ר אלכס מילר:

של איזה ועדה? איזה שיקולים פוליטיים יש לה?

מוחמד ברכה:

אני שואל. אתה שואל אותי? אני שואל.

משה ויגדור:

אני יושב פה כמנכ"ל המל"ג, לא היו שום שיקולים פוליטיים, לא היה שום לחץ.

מוחמד ברכה:

הייתה טענה על לחץ פוליטי על ---

משה ויגדור:

אני לא יודע, היו כל מיני טענות שאני לא יודע מאיפה להביא אותן. אני אומר עוד פעם, אנחנו עושים עבודה מקצועית, קיבלנו עבודה מקצועית.

מוחמד ברכה:

למה לא נותנים תשובה ישירה?

משה ויגדור:

אני אומר לך בצורה ישירה.

מוחמד ברכה:

היה לחץ פוליטי ---

משה ויגדור:

אני אומר לך עוד פעם, אנחנו באים לפה כגוף מקצו עי שנותן את ההיבט האקדמי המקצועי. לא היה שום לחץ פוליטי, הוועדה עבדה עבודה מסודרת. יושב ראש הוועדה שהוא פרופסור נכבד מהאוניברסיטה החופשית בברלין אמר במפורש שהעבודה נעשתה כמו שצריך, בצורה מקצועית, לא היו לו שום הערות על עבודת הוועדה.

היו"ר אלכס מילר:

אין בעיה. טוב, אני רוצה רק ---

משה ויגדור:

רגע, אולי פרופסור מאור מהמל"ג יוסיף כמה מילים.

היו"ר אלכס מילר:

לא צריך, תודה. אנחנו כבר שמענו את המל"ג. מקסימום את תתייחסו אחרי סיבוב אחד של אורחים, אתם תתייחסו אולי לכמה נקודות שיעלו. אני רוצה בבקשה לשמוע את אוניברסיטת בן גוריון, אין פרופסור דני פילק. תשמע אדוני, אנחנו שמענו שבעצם נעשתה בדיקה ---

צבי הכהן:

סליחה, אם אפשר בבקשה קודם את העצמה הרשמית של המוסד, אם לא איכפת לך?

היו"ר אלכס מילר:

תראה, סליחה, איכפת לי כן, כי אני הולך לפי סדר הנרשמים, אני רוצה לשמוע מבחינת הפקולטה עצמה, כי גם האוניברסיטה יכולה להגיד, אני אתן לכם זכות דיבור. מה שחשוב לי זה ככה ---

דני פילק:

אני מוכן לוותר לרקטור של האוניברסיטה.

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, אולי לא תנהלו אותי, באמת.

אחמד טיבי:

מה אתה צועק עליו? מה אתה צועק?

היו"ר אלכס מילר:

אתם תקבעו לי מתי ומי ידבר.

אחמד טיבי:

מה אתה צועק על מרצה שהוא אורח שלך.

מיכאל בן-ארי:

מה אתה צועק? כל מחבלים ----

אחמד טיבי:

הוא אמר לך שהוא מוותר לרקטור.

היו"ר אלכס מילר:

אל תנהל אותי. אני יודע לנהל את הוועדה הזאת.

אחמד טיבי:

אתה? אתה לא יכול לנהל אוניברסיטה אבל.

היו"ר אלכס מילר:

אני אתן זכות דיבור למי ש---

אחמד טיבי:

בושה שאתה מנהל את הישיבה הזאת בכלל.

היו"ר אלכס מילר:

תודה רבה. אני רוצה לשמוע את ---

אחמד טיבי:

אתה גוער באנשי אקדמיה, מי אתה בכלל? מי אתה?

מיכאל בן-ארי:

כן, המחבלים מגנים על איש ---

אחמד טיבי:

תסתום את הפה, פרחח. פרחח.

היו"ר אלכס מילר:

מספיק.

אחמד טיבי:

תסתום את הפה.

מיכאל בן-ארי:

לך לקדאפי. קדאפי ייתן לך שמלה.

אחמד טיבי:

פרחח.

מיכאל בן-ארי:

מי הלך לקדאפי?

אחמד טיבי:

הנעל שלו יותר טובה ממך.

היו"ר אלכס מילר:

תודה, תודה, מספיק. באתם לעשות פה קרקס אני רואה.

מיכאל בן-ארי:

את מי אתה מעריך? לך ...

היו"ר אלכס מילר:

אני רוצה לשמוע את ההתייחסות לאותם הממצאים ומבחינת ההמלצה שהייתה הכי חריפה כלפי אוניברסיטת בן גוריון, האם אתם קיבלתם את ההמלצות והולכים ללכת בכיוון של יישום, או שיש הסתייגויות, ומה מבחינתכם כאוניברסיטה וכמחלקה, אתם הולכים לעשות סביב הנושא הזה ואנחנו נוכל לשמוע אחר כך גם את עמדת האוניברסיטה, ואנחנו נעבור אחר כך לחברי הכנסת.

דני פילק:

קודם כל אנחנו הולכים ליישם את ההמלצות גם בנוגע להוספת קורס ליבה. בעצם אנחנו כבר הוספנו לפני זה קורס ליבה. אנחנו הולכים ליישם את ההמלצה לגבי הגדלת, זו הייתה המלצה שלא הוזכרה פה, לגבי קורסים שיש להם מימד של ... דבר שכבר נעשה. בתמיכת האוניברסיטה אנחנו הולכים להגדיל את מספר הסגל בתחומי הליבה, אבל יחד עם זאת אני רוצה להגיד ארבע נקודות. דבר אחד הדו"ח קובע ולא הוזכר פה, שבוגרי המחלקה שהשתלבו בתואר שני במחלקות אחרות העידו שהשתלבו במחלקות אחרות בצורה יוצאת מן הכלל, בלי שום בעיה, מה שמעיד כנראה בכל זאת על הרמה. תראו, אני לפני שעשיתי את הדוקטורט בארץ במדיניות בריאות, למדתי רפואה בארגנטינה. כשעליתי ארצה כרופא והייתי צריך להתחיל סטאז', היה לי מאוד קשה להשתלב, כי הרמה ברפואה בארגנטינה יותר נמוכה מהרמה של רפואה בישראל. אם הייתי מרגיש שמשתלב בקלות – זאת אומרת שהרמה בארגנטינה הייתה כמו הרמה בארץ. זאת אומרת שאם הסטודנטים שלנו, אם הבוגרים שלנו העידו שהשתלבו במחלקות אחרות בתואר שני באוניברסיטאות אחרות בלי שום בעיה, כנראה שזה בכל זאת מעיד משהו על הרמה של המחלקה.

דני דנון:

זה לא קשור לרמה, זה קשור להומוגניות של התכנים.

דני פילק:

לא, לא, לא, זה קשור לרמה. הרי עלתה פה בעיה על הרמה. דבר שני, סליחה, אני מקווה שיתנו לי לדבר בלי ---

היו"ר אלכס מילר:

אתה מדבר. אני אגיד לך, רק לחברי כנסת מותר להתפרץ. אין לי פה, אם זה בקצרה אז אני לא יכול להגיד להם לא, אבל ---

דני פילק:

אוקי, לא הכרתי את הכללים, בסדר. דבר שני, לגבי מחקר, הדו"ח לא מציין שחברי סגל של הוועדה גייסו. הרי היום גיוס מענקי מחקר זה אחד מהפרמטרים המחקריים לאיכות מחקרית. בשלוש שנים האחרונות מתוך 9 חברי מחלקה יש 5 שגייסו מה שנקרא קרנות תחרותיות, קרנות מקרן כמו GIF – קרן ישראל גרמניה, ששיעור הזכייה בקרן הזה זה פחות מחמישה אחוז. יש לנו חמישה מתוך תשעה חברי סגל שגייסו מה-FP7, מ-GIF, ומקרן ישראלית למדע. בסך הכל גייסו בשלוש שנים האחרונות מיליון דולר בקרנות מחקר. עכשיו, בהערות הכלליות של הוועדה ובהערות לגבי מחלקות אחרות, יש ציון לגבי הבעייתיות בגיוס כספים. אין מילה בדו"ח לגבי גיוס הכספים של המחלקה שלנו, שמעיד על איכות המחקר וחבל שזה לא צוין.

דבר נוסף לגבי מחקר. הדו"ח של מחלקה מצוינת, כמו חוג באוניברסיטת תל אביב, מציין את המצוינות המחקרית של המ חלקה. החוג בתל אביב זה 18 חברי סגל. אצלנו יש 9 חברי סגל. בתקופה הנבדקת בחוג בתל אביב מציין הדו"ח שפורסמו שני ספרים ושלושים מאמרים שנספרים במה שנקרא –

I.S.I. במחלקה שלנו, עם מחצית חברי סגל בשלוש שנים האחרונות, פורסמו שישה ספרים בהוצאות מובילות, חמישה בהוצאות בין ה-15 הטובות האקדמאיות בעולם באנגלית, וספר אחד על ההתנגדות היהודית בשואה, בהוצאה המובילה בצרפת. הספר פורסם בצרפתית ופורסמו 30 מאמרים ב-I.S.I. זאת אומרת שעם כל הביקורת על החוג שלנו, עם מחצית מה---

דני דנון:

אבל סליחה, מדברים על איזון, מדובר באיזון. החוג מצוין.

ניצן הורוביץ:

הוא יגע במה שהוא יגע. אתה לא תגיד לו גם מה להגיד.

דני פילק:

עיקר ה---

דני דנון:

המחלקה מסודרת, אנחנו מצדיעים לפעילות שלכם, אבל האיזון, איזון, זו הבעיה שלנו.

דני פילק:

אני אגיע.

דני דנון:

אנחנו מצדיעים להכל.

מוחמד ברכה:

תרבות והאקדמיה זה לא התחום שלך, מה לעשות.

דני דנון:

אתה תלמד אותי מה היא תרבות, חבר הכנסת ברכה?

מוחמד ברכה:

כן, כן, כמובן.

דני דנון:

אולי ברשות הפלסטינית אתה יכול ללמד, לא במדינת ישראל.

מיכאל בן-ארי:

האקדמאי הבכיר.

בדני דנון:

ברשות הפלסטינית, שם.

היו"ר אלכס מילר:

אולי תפסיקו אתם ביניכם ? אדוני, תשמע, אני אגיד לך, אנחנו צריכים, אם אתם רוצים שאנחנו נתקדם ---

מיכאל בן-ארי:

השאלה אדוני יושב הראש אם כל התקציבים האלה לא מושגים בגלל שזו שנאת ישראל.

שלמה מולה:

אתה רוצה להסביר להם איך ללמד את תורת הכיבוש?

מיכאל בן-ארי:

ידידי, אני גאה בזה שאני מתיישב בארץ ישראל כולה, כמו שאתה גאה שבאת מחוץ לארץ ---

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת בן ארי, הדיון הוא לא עליך ולא על חבר הכנסת דנון ולא על חבר הכנסת ברכה. הדיון הוא כרגע על המוסדות להשכלה גבוהה. מספיק. בבקשה.

דני פילק:

אני פשוט התייחסתי למה שחשבתי ולמה שאני חושב שהן הבעיות העיקריות שהדו"ח מציין, שזה הביקורת על הנושאים האקדמאים בהוראה, ובגלל זה התייחסתי לזה. עכשיו לגבי הנושא של האיזון. אני רוצה לומר שהדו"ח אומר שהסטודנטים במחלקה ציינו שיש אווירה פתוחה של דיון, ושפילו מעודדים אותם לבקר את המרצים. זה כתוב בדו"ח. ככה שהטענה לגבי סתימת פיות או אינדוקטרינציה, הן טענות שהועברו בתקשורת בלי שום קשר למה שכתוב בדו"ח. אני גם אחד שעלה ממקום אחר, כך שהמחויבות שלי לגבי הדברים האלה גם ברורה ברמה האישית, אבל היא לא משנה. אני חושב שצריך גם לקחת בחשבון שנוצר ציד מכשפות סביב המחלקה. הכותרת – לסגור את המחלקה השמאלנית שהייתה כותרת של ידיעות אחרונות, א' היא לא משקפת את מה שהיה בדו"ח, לא היה בכלל אזכור למילה שמאלנים בדו"ח. אני רוצה לומר שרק במדינות כמו סוריה, איראן או סין, סוגרים מחלקות על פי הדעות של המרצים בהן.

דני דנון:

אבל למה אין איזון במרצים? למה אתה הולך סחור סחור?

דני פילק:

במדינות דמוקרטיות אין --- במדינות דמוקרטיות אין קשר בין דעות המרצים לבין ---

דני דנון:

פרופסור פילק, יש לי שאלה אליך. אתה מדבר סחור סחור, שאלה אליך. מספר המרצים, מספר המחקרים, יש הדרה של מרצים מכיוון מסוים באוניברסיטה שלך.

דני פילק:

לא נכון.

דני דנון:

כן, תסתכל על הנתונים. אתה הולך סחור סחור.

דני פילק:

רק נתונים. רק שנייה ---

דני דנון:

אבל אתה יודע, הדרת נשים, אצלך בפקולטה יש הדרה של הימין, של דעות הימין. אז אולי יש סטודנטים שמבקרים ויש פה סטודנטים שיושבים פה, אבל יש הדרה של ימין בפקולטה, ולא אני אומר את זה.

דני פילק:

אז אני רוצה לומר לך שבמחלקה שלנו יש עיתון סטודנטים ---

ניצן הורוביץ:

מי אומר את זה?

דני דנון:

תקראו את הדו"ח.

ניצן הורוביץ:

מי אומר? לא כתוב.

דני דנון:

תקראו את הדו"ח. בדו"ח כתוב שלא קיים איזון.

שלמה מולה:

דני דנון אומר.

היו"ר אלכס מילר:

אה, סתם החליטו שצריך לאזן.

דני דנון:

אני לא למדתי בבאר שבע. למדתי תואר שני בירושלים. כשכתוב חוסר איזון אני אסביר לך מה זה אומר, חוסר איזון זה שמספר המרצים בעלי דעה מסוימת, הוא לא קרוב למספר המרצים עם דעה שונה. זה חוסר איזון.
שלמה מולה:

כן, כן, טוב.

דני דנון:

אם לא הבנת את זה, אני אסביר לך את זה. זה חוסר איזון.

שלמה מולה:

אדוני יושב הראש – הוא מרצה פה? הוא מרצה פה או מה?

היו"ר אלכס מילר:

סליחה.

שלמה מולה:

הוא מרצה, הוא מרצה. תשלח אותו לבן גוריון.

דני פילק:

זה בדיוק מה שאני אומר. השאלה של איזון של הדעות הפרטיות של המרצה היא לא רלבנטית לאקדמיה. בשום מדינה דמוקרטית בעולם לא שואלים את הדעות ---

דני דנון:

אבל המרצים שלך קוראים להחרים את חיילי צה"ל, המרצים שלך מגרשים חייל צה"ל במדים.

יעקב אדרי:

זה שהוצאתם חייל במדים החוצה זה בעיה שלכם. משמה זה נובע, שהוצאתם חייל במדים. זאת הבעיה.

אחמד טיבי:

אינקוויזיציה, אינקוויזיציה, זה מה שקורה פה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה.

מיכאל בן-ארי:

תראה מי מדבר.

היו"ר אלכס מילר:

אני רוצה לשמוע עכשיו את רקטור האוניברסיטה מבחינת המסקנות, מבחינת התאריכים ומבחינת יישום המסקנות. האם אוניברסיטת בן גוריון קיבלה את המסקנות של המועצה להשכלה גבוהה והולכת ליישם אותן במליאה, או שיש לכם הסת ייגויות. אנחנו צריכים לשמוע מבחינתכם איפה אנחנו עומדים בהיבט של יישום ההחלטות של המועצה להשכלה גבוהה. בבקשה אדוני.

צבי הכהן:

תרשה לי רק ל העיר הערה פה. נאמר פה, מישהו, שהקרן הישראלית למדע זה נובע מתוך שנאת ישראל. אני חושב שצריכים דבר כזה מהפרוטוקול. זה בושה וחרפה.

מיכאל בן-ארי:

אני מוכן לבדוק מאיפה קיבלתם את כל הקרנות, לא רק את זה.

צבי הכהן:

תבדוק את כל הקרנות.

מיכאל בן-ארי:

אני רואה מי מגן עליך פה, אז אני יודע מי אתה.

יעקב אדרי:

איפה קבעו שחייל במדים לא יכול להיכנס להרצאה של מרצה? אולי תגיד לי איפה זה כתוב?

דני פילק:

אבל זה לא קרה במחלקה שלנו.

קריאה:

מאיפה הבאת את זה, זה סתם שקר.

דני פילק:

זה פשוט לא אמת. מה לעשות, אפשר להגיד הרבה דברים לא אמיתיים.

שלמה מולה:

יעקב, הוא אומר לך שזה לא נכון.

יעקב אדרי:

אם זה לא נכון, אז ---

היו"ר אלכס מילר:

זה היה במוסד אחר, חבר הכנסת אדרי, בסדר. רבותי, כרגע אנחנו ---

אחמד טיבי:

אבל לא נורא, כולם שמאלנים.

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, אנחנו לא מדברים כאן על עניין, חבר הכנסת אדרי, תקשיב. אנחנו לא בדיון ---

אחמד טיבי:

אולי אדרי רוצה להתנצל בפני ---

יעקב אדרי:

אם זה לא היה שם אני מתנצל, אבל זה היה. לא יודע אם שמה, אבל זה היה.

אחמד טיבי:

אבל מה הוא אשם? אי מבחינתי זה לא אשמה, אבל מה הוא אשם?

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת טיבי, תודה. בבקשה.

מיכאל בן-ארי:

אבל הוא לא צדיק.

אחמד טיבי:

אה, אם הוא לא עשה את זה הוא בטח עשה דברים אחרים אתה אומר.

היו"ר אלכס מילר:

כן.

צבי הכהן:

אולי גם תאשימו אותנו ב---

היו"ר אלכס מילר:

סליחה אדוני.

יעקב אדרי:

עדיין לא האשמתי אותך.

צבי הכהן:

אני רוצה לציין שאישור המל"ג להקמת המחלקה התקבל על בסיס הידיעה שהמחלקה הזאת תהיה עם אופי שונה. זה לא מקרה שהיא נקראת פוליטיקה וממשל ולא מדעי המדינה או יחב"ל. יש לה אופי שונה ממחלקות אחרות וזה הי ה התנאי, כי המל"ג לא ביקש עוד מחלקה שהיא דומה למחלקות הקיימות, ולכן זו הסיבה שהקורסים שלה שונים במידה מסוימת מקורסים של מחלקות למדעי המדינה. יחד עם זאת ---

היו"ר אלכס מילר:

רגע, האופי הזה אושר במועצה להשכלה גבוהה?

צבי הכהן:

בוודאי. אנחנו מגישים תכנית של הקורסים.

היו"ר אלכס מילר:

מתי בפעם האחרונה הגשתם לאישור סילבוס מתוך המחלקה?

צבי הכהן:

לא מגישים סילבוס כל שנה. כשמקימים את המחלקה אומרים מה ---

היו"ר אלכס מילר:

נכון. אם אנחנו עכשיו אדוני נבדוק את הסילבוס שכן הוגש, לפני, מתי זה היה ---

אחמד טיבי:

צריך להגיש סילבוס אחרי כל בחירות.

היו"ר אלכס מילר:

האם יש שינוי ---

אחמד טיבי:

סילבוס אחרי כל בחירות, כל ארבע שנים סילבוס.

ניצן הורוביץ:

הוא רוצה לבדוק את הסילבוס שלך כאן בוועדת חוקה שהוא יהיה ---

היו"ר אלכס מילר:

אני רוצה לשמוע האם ----

צבי הכהן:

אני מציע שחברי כנסת גם יבדקו את העבודות של הסטודנטים, כי אין לנו תקציב לבדוק את כל העבודות. אני אשמח לקבל עזרה.
אחמד טיבי:

כדי לצמצם הוצאות.

היו"ר אלכס מילר:

לאחר ההערה הצינית שלך, אדוני, אני כן אבקש ממך לענות ---

מיכאל בן-ארי:

תגיד לי מי חבריך ואגיד לך מי אתה.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת בן ארי, אל תפריע לי. אני כן שואל אותך שאלה מאד פשוטה.

צבי הכהן:

אני עונה.

היו"ר אלכס מילר:

אתה מדבר כאן על אופי שונה. אני שואל – האם הסילבוס שהוגש לאישור המועצה להשכלה גבוהה במשך השנים שונה לאותו האופי שאתם רוצים לקדם? מה הבעיה לענות על השאלה? ואני לא מקבל את כל ההערות הציניות שלך לגבי הבדיקות של חברי הכנסת של העבודות של הסטודנטים.

צבי הכהן:

אם היית נותן לי לענות אז הייתי עונה. אני משער, לא בדקתי את זה, אני משער שהסילבוס משתנה והוא משתנה משנה לשנה לפי כשמתקבלים חברי סגל חדשים עם תחומי ידע חדשים, משתנים הקורסים. בדרך הטבע אנשים יוצאים לפנסיה, חלק מהקורסים אני מניח ששונה. יחד עם זאת, כשהוועדה של המלי"ג דרשה לחזק את קורסי הליבה, הודענו מיד שאין לנו שום בעיה עם זה, ואנחנו לא מבינים למה צריכים לאיים עלינו, כשאנחנו אומרים כן. אז למה, בשביל מה איומים? אמרנו רוצים לחזק את קורסי הליבה, אמרנו בסדר, בבקשה. רוצים שנגייס עוד חברי סגל חדשים? בין כה וכה רצינו לעשות זאת כי המחלקה הזאת היא מחלקה מצטיינת. רף הקבלה למחלקה הזאת הוא הגבוה ביותר בארץ. רק 1 מכל 3 סטודנטים שמבקש להתקבל מתקבל למחלקה הזאת. המחלקה הזאת היא המחלקה הצעירה ביותר בארץ, והיא עדיין עוד לא מגובשת. כמו ששמעתם קודם יש לחצים ממספר חברי סגל מה שיש באוניברסיטת תל אביב, עם תפוקה דומה או לפעמים אפילו יותר טובה.

היו"ר אלכס מילר:

בנוגע להטיה ולאיוון.

צבי הכהן:

אנחנו מוחים על השימוש הפוליטי שנעשה בדו"ח הזה. אנחנו מוחים על ההדלפות ---

היו"ר אלכס מילר:

על ידי מי? איזה שימוש פוליטי לא הבנתי?

מוחמד ברכה:

אנשים פוליטיים שעושים שימוש פוליטי.

צבי הכהן:

כל אחד ש---

היו"ר אלכס מילר:

אדוני, אם אתה מעלה כאן בוועדת הכנסת בפרוטוקול, אם אתה מעלה סוגיות, אז תסביר לנו בדיוק.

שלמה מולה:

אדוני יושב הראש, כולל אתה בעצמך אתמול, אמרת שאחמד טיבי כ' ותב את הסילבוס של המחלקה הזאת. קוראים לזה שימוש ציני פוליטי מובהק. אז כשאתה ---

אחמד טיבי:

כדי להבהיר דברים, אף אחד לא פנה אלי, אדוני.

היו"ר אלכס מילר:

היית רוצה.

שלמה מולה:

אני רק מצטט את היושב ראש שמנהל את הישיבה אתמול.

היו"ר אלכס מילר:

אין בעיה.

שלמה מולה:

זה שימוש ציני.

צבי הכהן:

אני אסביר למה אני מתכוון. בדו"ח אין שום אמירה פוליטית כנגד המחלקה. בדו"ח נאמר, יש דרישות אקדמיות ועל הדרישות האקדמיות באות ההמלצות. יש דרישות לחיזוק קורסי הליבה, יש דרישות להגדלת מספר חברי הסגל. צריכים לשמור על איזון, אנחנו משתדלים לעשות את זה. אני לא יכול לעשות ועדת קבלה לבדוק מה הדעות הפוליטיות של חברי סגל, אין לי מושג מה הדעות הפוליטיות של ---

יעקב אדרי:

אתם יודעים מה הן.

צבי הכהן:

בוודאי, אנחנו יודעים הכל.

יעקב אדרי:

אתם יודעים, אתם יודעים.

היו"ר אלכס מילר:

שנייה, אני רוצה לשאול את משה ויגדור. איך באמת אתם הולכים לבחון את הסוגיה הזאת ---

צבי הכהן:

תרשה לי בבקשה לסיים, עוד שני משפטים.

היו"ר אלכס מילר:

שנייה, שהיא לא סוגיה טכנית בהיבט של גיוס סגל, בסדר, אין בעיה לבדוק את זה. אבל בקשר לאותה המלצה ---

שלמה מולה:

לבדוק מה? לשאול אותו – תגיד, אתה מצביע ישראל ביתנו או איחוד לאומי או הבית היהודי? מה אתה רוצה שהוא יענה?

יעקב אדרי:

הם יודעים את הדעות שלהם מראש.

היו"ר אלכס מילר:

תודה.

שלמה מולה:

תשאל שאלה הגונה לא מתריסה, זה הכל.

היו"ר אלכס מילר:

אני כן רוצה להבין באיזה מנגנון הולכת להיות הבדיקה של סוגיות שהן סוגיות אקדמאיות ולא סוגיות מנהליות. אם זו סוגיה מנהלית של גיוס סגל של כך וכך תקנים וכל אותם הסוגיות שהן סוגיות מנהליות ---

יעקב אדרי:

אבישי, כל מי שלא מסכים עם האוניברסיטאות או כבר לא מתאים לכנסת?

היו"ר אלכס מילר:

להיבט האקדמי.

משה ויגדור:

שני חברי הוועדה, כפי שצינתי קודם, והוועדה כולה אגב, הוסכמה גם על ידי האוניברסיטה כשיצאו לדרך, שני חברי הוועדה ששניהם מגרמניה, משתי אוניברסיטאות בגרמניה, הם אלה שילוו את התהליך. הם יראו באמת שקורסי הליבה הנכונים נכנסים, שיש שם את התכנים שחסרים.

יעקב כץ:

מגרמניה. מגרמניה.

משה ויגדור:

הם שניהם מאוניברסיטאות מובילות מגרמניה, נכון.

יעקב כץ:

מגרמניה.

היו"ר אלכס מילר:

אוקי, תודה.

צבי הכהן:

אני יכול להמשיך?

היו"ר אלכס מילר:

רק לקצר.

יעקב כץ:

מגרמניה.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת כץ, מה קשור גרמניה עכשיו?

יעקב כץ:

לא, גרמניה, רק אמרתי גרמניה, זה הכל. גרמניה.

היו"ר אלכס מילר:

מה קשור עכשיו?

צבי הכהן:

אני רוצה להגיד שבדו"ח אין שום אמירה על הטיה פוליטית. יש אמירות שסטודנטים אומרים, לא שהוועדה קובעת שסטודנטים אומרים שיש למחלקה קו ברור, נטייה פוליטית, אבל אין טענות של הוועדה. הסטודנטים אמרו שאין להם בעיה עם זה. אין שום קביעה שמרצים קודמו על פי הדעות שלהם. אם מישהו רוצה לדעת ורוצה באמת להתעניין, הוא יכול לדעת מה התהליך המסובך והארוך והמייגע של קידום חברי סגל. ועדות שונות ומשונות פועלות בנושא הזה, בחלקן בפנים יושבים חברי שמאל, חברי ימין, והקידום הוא אדך ורק על פי המאמרים שלהם, על פי הממליצים שלהם, ואין שום דבר שאפילו קרוב לקידום על פי פוליטיקה. נטען על ידי איזה שהוא ארגון קיקיוני כזה או אחר, שכאילו הוועדה הוקמה בגלל הדרישות שלהם ---

מיכאל בן-ארי:

אתה מחלק ציונים מה קיקיוני ומה לא?

צבי הכהן:

כן, בהחלט כן. אם תבין את הטענות שלהם אז תבין גם למה. שבגלל הטענות שלהם המל"ג הקים את הוועדה הזאת. זה מזכיר לי את הסיפור של קרוב משפחה שלי שנולד ב-1 במאי ושנים היה משוכנע שכל הדגלים שהתנופפו בעיר זה היה לכבודו.

היו"ר אלכס מילר:

תודה. חבר הכנסת ברורמן ואחריו "אם תרצו" ואחריהם שלמה מולה, בבקשה.

אבישי ברורמן:

תודה אדוני יושב הראש. אני אינני חבר ועדת החינוך.

היו"ר אלכס מילר:

בסדר.

אבישי ברורמן:

אני שמח שמותר לי לדבר. אני באתי לכאן רק מכיוון ש-16 שנה גם כנשיא האוניברסיטה, יש לי ניסיון מסוים באקדמיה אולי יותר מחברי כנסת, שהיה בעבר פרופסור בן ששון, אבל לצערי הוא לא הצליח להיבחר בפריימריז, אז הוא חזר לתפקיד, להיות נשיא האוניברסיטה העברית. אני רוצה קודם כל להסביר כמה דברים מבחינה אקדמאית. קודם כל, אני לא נכנסתי לדיון הזה בעבר, כי באמת, יושב פה ידידי משה ויגדור, בזמני, כשאני התחלתי באוניברסיטה, כשהיו 5,700 סטודנטים ועזבתי כשהיו למעלה מ-17-20,000, פנינו אני חושב את המפעל הציוני אולי המוצלח ביותר בישראל, שאנשים באו, התיישבו. רוב הפרופסורים יש להם דעות או ימין, שמאל, לאף אחד העניין לא חשוב. בתהליך האקדמי, כדי לחזק מחלקות, יש את הנושא של ועדות הערכה. ועדות הערכה, הצלחנו באמצעות ועדות הערכה בינלאומיות לשפר ולבנות מחלקות מהמובילות בעולם, כולל המכונים. ולכן, מבחינת התהליך, אני רוצה קודם כל להסביר, היה פה תהליך של המועצה להשכלה גבוהה, הסתכלתי עליו. יש בו שתי המלצות, המלצה אחת אומרת להוסיף תקנים, המלצה שנייה – להוסיף לימודי ליבה. ציין את זה הרקטור, פרופסור צבי הכהן, שבאמת ביצירת המחלקה, מכיוון שהרבה מאד מחלקות בעולם התייחסו בנושא מדעי המדינה, וזה הפך להיות נושא משעמם ולא כל כך רלבנטי, הנושא של ממשל וממשלות הפך להיות גם במחלקות אחרות בעולם. הוועדה הזאת שהייתה אמרה שיש חוסר איזון. פניתי לנשיאה ולרקטור, הם הולכים ליישם את זה גם במסגרת גיוס המשאבים שיש למחלקה. אז מבחינתי, כשאני צופה מבחוץ, הדבר הזה זה סוף פסוק. אני לא רוצה צורך בכנסת לעשות דיונים מעבר לצורך בפריימריס לזה או אחר.

אבל אני רוצה להסביר משהו לגבי מחלקות, ולא אקח את זה מנושא מדעי המד ינה, אם ירשו לי חברי הכנסת, למשל ידידי היקר, שהוא אחד מהאנשים שאני מעריך בפועל, יעקב אדרי. קחו את נושא הכלכלה. למשל, כשאני הגעתי ועשיתי דוקטורנט באוניברסיטת סטנפורד, הוצע לי גם מלגה משיקגו ויכולתי לבחור בין שיקגו וסטנפורד. בתקופה ההיא לשיקגו הייתה תפיסה מאד ברורה בכלכלה, שהוביל אותה הכלכלן הידוע מילטון פרידמן, שלקחה תפיסה ימנית ב כלכלה. סטנפורד, כשאני הגעתי אליה, רוב המרצים שהיו, היה פרופסור קנת טרול, לאחר מכן פרופסור ג'וזף שטיגליץ ואחרים, היינו בתפיסה ליברלית דמוקרטית שונה. גם בכלכלה יש school of sort. קרה שבשיקגו, רוב המרצים שהגיעו היו ב-school of sort מסוים, אבל קיבלו את הקידום בדרך זו או אחרת. מישהו אי פעם בארצות הברית אמר שבגלל שבשיקגו יש יותר אנשים בתפיסה אחת, או בסטנפורד בתפיסה שנייה צריך לסגור מחלקה, לא מחלקות יש להן אפיונים מסוימים. יש דברים שאני אישית גם לא אוהב במחלקה זו או אחרת. זה חלק מהחיים. איזונים צריך להשיג. אבל אני לא זוכר שלא בסנט האמריקאי, לא בגרמניה, ישבו דיונים, כאשר בעצם יש דו"ח ספציפי. הדו"ח הזה, יושב פה פרופסור צבי הכהן והנשיאה אומרים, שהוא יושם. ולכן אני אומר, הפרלמנט הישראלי היום, אני חוזר מברלין.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת דנון, אתה רוצה לשבת?

דני דנון:

אני רוצה להעביר את זכות הדיבור שלי לאחד הסטודנטים פה, אם יושב הראש יאשר לי.

אחמד טיבי:

מתכננים פה הצגה, בקיצור, אני כבר חשפתי את זה.

יעקב כץ:

ואתה לא עשית הצגות אף פעם פה.

אחמד טיבי:

מתכננים פה הצגה רגשית, בוודאי.

יעקב כץ:

אחמד, אתה לא עשית פה אף פעם הצגות.

אנסטסיה מיכאלי:

אתה המומחה הגדול בזה. אתה צריך להנחות וללמד את זה.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת טיבי, אתה מפריע לחבר הכנסת ברוורמן.

אבישי ברוורמן:

אחד הדברים שאתם תראו סטודנטים, שתרבות הדיבור בכנסת היא שמותר להפריע כל הזמן ולדבר. תרבות ההקשבה, מה שמחנכים אותנו, ולכן אני רוצה לסיים, אני באמצע דיון בכלכלי, ורק לומר את ניסיוני. אני לא חושב שיש מקום לדיון הזה. הוא לא יהיה גם בברלין, אני חוזר משלושה ימים בברלין. אני לא חושב שבברלין יש מקום כזה. היו אלפי ועדות בישראל עם ביקורות על מחלקות. פעם ראשונה שהדבר הזה יוצא. נכון שבארץ יש ויכוח בין שמאל וימין. הויכוח הזה והוא ויכוח לגיטימי. סביר גם שיש מחלקות מסוימות באוניברסיטאות אחרות, שיש להן מקבץ יותר גדול של אנשים שנקראים ימין ואנשים שנקראים שמאל. הבעיה היא שזה לא תפקידו של הפרלמנט. בדברים האלה, ברגע שהייתה ועדת ההערכה, וועדת הערכה נתנה המלצות והנשיאה והרקטור קיבלו את ההמלצות והולכים ליישם, מעבר לצורך אני אומר, צורך של אנשים מימין, צורך של אנשים משמאל לקראת פריימריז, וגם אני אומר העיתונות משתמשת בזה כקרדום לחתור בו. אני אישית יש לי דעות משלי, חלק אני מסכים למרצה זה חלק למרצה אחר. אבל גם הדבר החשוב ביותר, מה שאנשים אינם מבינים לגבי דמוקרטיה פרלמנטאית, שיש דיונים, ושציינו על מקרתי, יש דיונים שלא צריכים להתקיים בפרלמנט. אם יש בעיות, זה לא המקום של הפרלמנט כי אף אחד כאן, אני מוכרח להגיד את האמת, אין לו ניסיון אפילו אקדמי לגבי התהליכים. ושבא פה ידידי משה ויגדור, שהיה גם מנכ"ל האוניברסיטה העברית, ואומר לכם שהוא בשם יושב ראש המל"ג, מגיש דו"ח והדו"ח הזה, יושב פה פרופסור צבי הכהן הרקטור, ואני שוחחתי עם הנשיאה הפרופסור רבקה כרמי שנמצאת בירק, שמיישמים אותם, איני מבין מדוע יש צורך בבית הזה להתחיל את הדיון הזה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה.

אבישי ברוורמן:

אני מתנצל שאני צריך לעזוב. יש בוועדת הכספים דיון, אבל אני חושב שבאמת המקום הזה צריך ללכת, הדברים צריכים להיות מיושמים ואני חושב שצריך להפסיק עם הדיונים האלה. הם מורידים את כבודו של הפרלמנט. תודה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה. רונן שובל ואתה אחריו.

רונן שובל:

שלום.

שלמה מולה:

אבל מי זה?

היו"ר אלכס מילר:

מ"אם תרצו".

שלמה מולה:

מי זה "אם תרצו"? זה ארגון?

היו"ר אלכס מילר:

ביקשו זכות דיבור, מה קרה?

אחמד טיבי:

תציג אותם אבל.

היו"ר אלכס מילר:

אני אמרתי, ארגון "אם תרצו".

יעקב כץ:

מה אתה מתרגז עליו, זה בכוונה. ארגון ציוני, בריא, נורמאלי, עושה קידוש השם, מה הבעיה?
אתם רוצים שאני אציג לכם את הרזומה של "אם תרצו"?

היו"ר אלכס מילר:

מה קרה? אתם עוד תסתמו פה פיות לאנשים?

אחמד טיבי:

בשתי שורות, שכולם יבינו. זה התפקיד שלך. תציג את האנשים.

יעקב כץ:

אל תתרגש ממנו.

היו"ר אלכס מילר:

אני לא מבין מה אתה רוצה?

יעקב אדרי:

הוא רוצה שאתה תגיד שהם משגיחי כשרות.

היו"ר אלכס מילר:

טוב, רונן, בבקשה. שמענו.

מוחמד ברכה:

מה הקשר? איך זה מתקשר? החברה האלה מומחים בסגירת כבישים.

רונן שובל:

אז אני אסביר.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת ברכה, בוועדה הזאת מי שנרשם – מקבל זכות דיבור.

רון שובל:

תראה, אנחנו הגשנו לוועדה הזאת דו"ח לפני כשנתיים.

היו"ר אלכס מילר:

תירגעו.

רון שובל:

בעקבות פניות רבות שקיבלנו ---

אחמד טיבי:

תגיד, יש פה אנשים שמתנהגים באופן ... לחברי כנסת ואתה לא מעיר לו.

היו"ר אלכס מילר:

שמענו.

אחמד טיבי:

הוא פנה לברכה בצורה משפילה.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת טיבי, תודה.

אנסטסיה מיכאלי:

יש ועדת אתיקה, תפנה לוועדת האתיקה. אתה יודע את הכללים של הכנסת.

אחמד טיבי:

מי שאל אותך?

ליעקב כץ:

למה מותר לה, היא חברת כנסת.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת טיבי, אתה מפריע לאנשים לדבר.

אחמד טיבי:

אבל אתה לא מנהל את הישיבה כמו שצריך.

היו"ר אלכס מילר:

תודה רבה, אני אנהל אותה איך שאני רוצה. תודה. בבקשה.

רונן שובל:

אנחנו הגשנו לוועדה הנכבדת הזאת לפני כשנה וחצי דו"ח בעקבות תלונות רבות של סטודנטים, על הטיה והדרה של קולות במחלקה לפוליטיקה וממשל. במקרה או שלא במקרה, החליט המל"ג, ועדת הכנסת פנתה למל"ג בבקשה שיבחן את הדברים. המל"ג בעצם את הדברים בוועדה הנכבדת הבין לאומית, והוועדה הזו קבעה, הרחיקה לכת הרבה מעבר למה שאנחנו דמיינו, וקבעה שאנחנו עוד היינו מתונים לדעת. ואני מצטט, כי הייתה פה די התעלמות מרשימה מהמסקנה. אני מקריא מתוך הפרסום לתקשורת של המועצה להשכלה גבוהה, מה היא כותבת. זה לא דו"ח של "אם תרצו" כרגע, זה מה שהמל"ג אמר בתקשורת. "הוועדה חוששת ---"

שלמה מולה:

רגע, המל"ג אמרה בתקשורת, או שאתה מצטט דו"ח?

רונן שובל:

אני מצטט את ההודעה לתקשורת.

שלמה מולה:

זה לא רלבנטי.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת מולה, תן לו לדבר.

שלמה מולה:

רגע, אני אגיד לך, אנחנו לא המקום ליחסי ציבור של ---

רונן שובל:

אני לא עושה שום יחסי ציבור.

שלמה מולה:

אם אתה רוצה לדבר, להדגיש .... על הוועדה, תדבר על ה....

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת מולה, באמת, אתה לא יכול להגיד לבן אדם מה להגיד. הוא יכול להגיד מה שהוא רוצה.

יעקב כץ:

אל תפחד, תדבר חופשי, מדינה חופשית. אל תתרגש.

היו"ר אלכס מילר:

אני מבקש לקצר, אין לנו את כל היום לשמוע את ההרצאה.

רונן שובל:

ממש בקצרה. האוניברסיטה קצת התעלמה מהמסקנות של המועצה להשכלה גבוהה שאומרת: "הוועדה חוששת שגיוס סגל וקידום במחלקה למדעי המדינה מושפע לעיתים משיקולים פוליטיים ולא אקדמאים. ולכן מציינת כי תהליך גיוס הסגל קידום וקביעות, צריכים להיעשות אך ורק על פי סטנדרטים מקצועיים, ללא התייחסות לדעות פוליטיות". זה בדיוק מה שאנחנו אמרנו, שיש ---

מיכל נוימן:

זה לא כתוב בדו"ח.

רונן שובל:

זו ההודעה לתקשורת. עכשיו, הדבר השני, הוועדה מצאה שמרצים במחלקות מבטאים דעות ואמירות פוליטיות אישיות.

יעקב אדרי:

רגע, זה לא בדו"ח.

קריאה:

לא. לא. לא. זה לא בדו"ח.

רונן שובל:

זה בהודעה לתקשורת של המועצה להשכלה גבוהה וזה גם מצוי בדו"ח. הדבר הזה ---

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, מיכל, זה נמצא בדו"ח או לא?

מיכל נוימן:

בדו"ח הכללי ולא על בן גוריון.

היו"ר אלכס מילר:

תודה רבה.

רונן שובל:

עכשיו, מה שמטריד אותנו זה שכתוב במקורות – מודה ועוזב ירוחם.

שלמה מולה:

טוב.

רונן שובל:

לנוכח מה שקורה פה עכשיו, נראה שאוניברסיטת בן גוריון מוכנה לעזוב בגלל האיום החד משמעי שייסגרו אותה, אבל היא לא מודה בעובדה שהיום 8 מתוך 9 מרצים חתומים על העצומות הכי רדיקליות שקוראות לחרם על מדינת ישראל, שמאשימות את ישראל בטיהור אתני, שקוראים לסירוב והשתמטות. זה 8 מתוך 9 מרצים.

יעקב אדרי:

זה חמור מאד. זה חמור מאד.

יעקב כץ:

אל תפחד, תגיד מה הנתונים, תגיד. אנטי ציונים, אנטי ישראלים, אנטי צבא, אנטי מדינה, תגיד.

רונן שובל:

רוב המרצים גם .... שזה סוג של קולוניאליזם . זה לא עניין של ימין ושמאל חברים , זה עניין של אנטי ישראליות בוטה וצריכים שיהיה מגוון של דעות . אנחנו לא בעד לסגור את המחלקה , אנחנו בעד שהדעות ההזויות ביותר יילמדו , אבל צריכים שיילמדו גם עוד דעות . מותר ללמוד שציונות זה קולוניאליזם, למרות שזו עמדה לא נורמאלית.

יעקב כץ:

אין סיכוי שם.

קריאה:

אז לך תלמד בבר אילן.

רונן שובל:

אבל כדאי שיהיו גם ---

יעקב כץ:

איתן, מה יש לך? מה יש לך? מה, אוניברסיטת בן גוריון אנטי ציונית? מה קרה לך? ... הכל נשאר אנטי ציוני, אנטי מדינת ישראל, אנטי ארץ ישראל ---

ניצן הורוביץ:

אתה אנטי ציוני. אתה הורס את הציונות. אתה הורס את הציונות.

היו"ר אלכס מילר:

לאחר שכולם צעקו, אפשר לשמוע מישהו אחד מדבר?

רונן שובל:

צריך להיות פלורליזם של עמדות . אם אין פלורליזם של עמדות, אם הקידום של המרצים לפי עמדות פוליטיות, אנחנו מגיעים למקום ---

היו"ר אלכס מילר:

טוב, תודה. חבר הכנסת מולה, בבקשה, ואחריו אגודת הסטודנטים.

שלמה מולה:

תודה רבה אדוני . אני רוצה קודם כל לפנות לאוניברסיטת בן גוריון . אם באמת הייתה תקלה כלשהי, שבה סטודנט לובש מדים הוצא מהאוניברסיטה, או ---

עקב אדרי:

לא, לא הייתה. זה קרה בספיר, נו, אני כבר התנצלתי.

שלמה מולה:

רק רגע, תן לי להגיד, שנייה רגע.

רונן שובל:

זה קרה גם בבן גוריון. זה קרה במחלקה ל---

שלמה מולה:

אני יכול לדבר אדוני?

קריאה:

יש גם חברי סגל שעברו את הכביש באור אדם.

יעקב אדרי:

זה לא מוסיף לך הרבה, תאמין לי, כי ההשוואות האלה לא נכונות.

יעקב כץ:

כי הם לא שמים עליך ולא על המדינה ולא איכפת להם. אלה אנטי ציונים אלה, תגידו את זה. אנטי המדינה, תגידו.

שלמה מולה:

מאיפה אתה יודע?

יעקב כץ:

אור אדום. עמד באור אדום. באיזו מדינה היו נותנים לאנשים כאלה לדבר, נגד המדינה שלנו. בוש וחרפה.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת כץ, תודה.

יעקב כץ:

בושה וחרפה. בושה וחרפה.

איתן כבל:

במדינה שאתה רוצה שתהיה אני אוכל לדבר?

יעקב כץ:

כן, אתה כן, כי אתה עושה מילואים. אתה עושה מילואים כי אתה בחור טוב.

איתן כבל:

לדעתי גם שם תשימו אותי בהסגר.

יעקב כץ:

נכון, אבל אתה בחור טוב.

היו"ר אלכס מילר:

טוב. כן, חבר הכנסת מולה.

שלמה מולה:

טוב, תודה רבה אדוני. אני חושב שכל התערבות פוליטית, לא משנה מאיזה מתרס פוליטי כלשהו, התערבות בתהליכים אקדמאיים, גם אם זה באמצעות ארגונים "אם תרצו", "לא תרצו", או ארגון כזה או

אחר, התערבות כזאת היא בעוכרינו. ואני אומר לך כמו שהייתה אמירה בוטה, לא נכונה, שבאו והאשימו את אוניברסיטת בר אילן, כשרוצה מתועב נגד ראש ממשלה יצא מבר אילן, כמו שדיברו נגד בר אילן, ואני חושב שלא הייתה שום הצדקה, גם עכשיו מה שעושים על אוניברסיטת בן גוריון, באמצעות המחלקה הזאת, בדיוק את אותו רצח אופי לאוניברסיטה שעשו, בגלל הרוצח המתועב של ראש הממשלה. זה בדיוק אותו דבר.

אני חושב שדווקא כמי שהגיע ממדינה טוטליטארית, חשוכה, דעות לא נשמעות, לבוא לייצר שיח פוליטי ימני נגד אוניברסיטה, ואני אומר לכם, ואני אומר לך כצ'לה, לא כדאי לכם וזה לא נכון לכם. ואם אנחנו נתחיל לבדוק עכשיו בכל מיני מכונים ימניים קיצוניים, אם אנחנו נתחיל לבדוק את כל המכללות, את כל האוניברסיטאות, תקשיבו רגע ---

יעקב כץ:

אני לא מכיר מקום עם תכנים ימניים קיצוניים.

שלמה מולה:

אדוני תן לי, אני מציע שלא נגיע למקום הזה. אני מציע שגם אם ועדה בינלאומית העירה הערה אקדמאית, והמועצה להשכלה גבוהה, אני מכיר את משה ויגדור, את היושר שלו, גם ברמה האישית אני מכיר אותו. תנו למי שצריך לעשות את העבודה לעשות את העבודה. כל יצירת כותרות נגד אוניברסיטה או מרצה, או הכתמה, או סתימת פיות, באמצעות זה אתם תקבלו עוד קצת קולות, עוד קצת קולות, לא יעזור לכם. לא יעזור שום דבר. אני מציע אדוני, מאחר שאף אחד פה מאיתנו לא מבקש ללכת לבדוק את כל המחלקות באריאל, שידברו וילמדו, ומה הם אומרים על הכיבוש ---

היו"ר אלכס מילר:

בבקשה.

שלמה מולה:

כן ערכי, לא ערכי, מוסרי, לא מוסרי, כמו שאני לא חושב שצריכים לבדוק, אני מציע תניחו לאוניברסיטה הזאת. אני רוצה לומר לך משהו, באמת אפילו ברמה אישית ואני אומר לך, כשאוניברסיטאות אחרות לא קלטו את עולי אתיופיה שילמדו, האוניברסיטה שקלטה זה אוניברסיטת בן גוריון. אני לא ראיתי מישהו שהזדעק על כך. עכשיו תקשיב טוב ---

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת מולה.

שלמה מולה:

אל תפריע לי, תן לי לסיים.

היו"ר אלכס מילר:

אני אסביר לך. במשך שנים הניחו, יצא הדו"ח שהצביע בדיוק על המצב. כאשר מניחים, זה מה שקורה.

שלמה מולה:

שנייה, תן לי רגע. רגע, אני מבין שאני לא יכול להתחרות בך כי לך יש אג'נדה פוליטית, יש לך ---

היו"ר אלכס מילר:

לך אין אג'נדה פוליטית? יש פה אג'נדה פוליטית לכל המפלגות, חוץ מ---

שלמה מולה:

יש, אבל תראה, אבל אתה תנהל את הישיבה, אתה לא יכול לבוא ולהטיף מוסר במליאת הכנסת אתמול, היום לשבת בשעה שמונה וחצי תשע, לנהל ישיבה באותו עניין. יש אפילו מן ההגינות, גם קצת אפילו למראית עין. אבל אני לא רוצה להיכנס לזה. עכשיו תראה, אני מציע, כל התערבות של פוליטיקאים ושל חברי כנסת על סילבוס של אוניברסיטה, זה בעוכרנו. אני מציע שניזחר. ניזחר זהירות נדרשת. אני יודע שברוח הזו שנושבת בבית הזה, במסגרת האנטי דמוקרטית ---

קריאה:

יש לכם עכשיו קורבן. קורבן, אוניברסיטת בן גוריון זה עכשיו הקורבן של הימין.

שלמה מולה:

אני מציע שלא נגיע לשם. נאפשר לגופים כמו המועצה להשכלה גבוהה, המל"ג שצריכים לעשות את עבודתם שיעשו את עבודתם. אנחנו נתעסק בעבודה שלנו. שוב, אם אוניברסיטת בן גוריון, גם מזה אתם יכולים להפיק לקחים, גם ביחסים או בעקיפין או במישרין שמדברים עליכם, שתצטרכו לעשות בדיקה עצמית, תעשו בדיקה עצמית למענכם, לא למען האחרים. אני מניח שעשיתם. תודה רבה.

היו"ר אלכס מילר:

טוב, תודה. נציגי הסטודנטים מבן גוריון מאגודת הסטודנטים, אחר כך חבר הכנסת הורוביץ ואחריו מייקל גרוס.

אורי קידר:

טוב, תודה. אורי, יושב ראש אגודת הסטודנטים. כמה דברים, קודם כל אני מאד מתחבר למה שאמר חבר הכנסת מולה לגבי הפחד של לשפוך פה את המים עם התינוק מבחינת האוניברסיטה, מבחינת הפעילות בכלל. אני חושב שהנושא המרכזי של הדיון, כמו שהציג אותו גם יושב ראש הוועדה בהתחלה, והתמקדת בזה מאד, היה לוודא שהאוניברסיטה כמו שאמר הרקטור, כמו שאמר ראש המחלקה, מקבלת והולכת ליישם את המסקנות של הדו"ח. הדו"ח הוא דו"ח שצריך להתייחס אליו ברצינות. אני חושב שבאופן כללי דו"חות מל"ג זה משהו שהאוניברסיטה מתייחסת אליו ויתקנו אותי אנשים שיותר זמן ממני בתחום, אבל זה הגוף שאמור לבקר את האוניברסיטאות, זה הגוף שאמור לבקר את ההשכלה הגבוהה ואסור לזלזל בזה ואני חושב שזה הדבר הראשון והחשוב שיוצא מהדיון הזה, שגם היה ברור לפני זה גם בהודעות של האוניברסיטה מהרגע שהדו"ח יצא.

אני חושב שמאד מאד צריך להתחבר פה למה שאמר חבר הכנסת מולה, ולהיזהר מלשפוך את המים עם התינוק בהיבט של כניסה למקום שבו אני חושב שאחד המוסדות שעושים את העבודה הציונית הכי חשובה היום בארץ, זו האוניברסיטה היחידה בפריפריה. צריך מאד להיזהר עם כל הפעילות וכל הדברים, שאני חושב שאנשים עושים לא מאיזה רוע ולא מזה, מחוסר הסכמות ומאגינדה שהיא לגיטימית, אבל צריך להיזהר בתוך העניין הזה לא לעשות איזה שהוא משהו שיגרום לאוניברסיטה, שהיום היא האוניברסיטה הכי מבוקשת על ידי סטודנטים ולדעתי, שוב, ואני לא כל כך אובייקטיבי - היא אחת הטובות בארץ - לקבל מכות שהיא לא תתאושש מהן. אני חושב שזה דבר לא נכון, הוא לא נכון לכל מי שחשוב לו ההשכלה הגבוהה, ואני חושב שזה רוב האנשים שיושבים פה, אחרת הם לא היו פה. ומעבר לזה, צריך להקפיד שכן, שיש דו"חות והדו"חות מיושמים והמסקנות נלמדות ואני אומר את זה גם למועצה להשכלה גבוהה, כי חלק מהדו"ח פונה גם אליכם בבקשה לאשר את התקנים. אז אם בסוף האוניברסיטה מהעניין הזה תצטרך לקחת ממקום אחר שיפגע בסטודנטים, לנו זה לא עושה הרבה טוב והדיון הזה טוב שהוא מתמקד בדו"ח ושיהיה לכולנו בהצלחה עם היישום שלו.

היו"ר אלכס מילר:

תודה. בבקשה, חבר הכנסת הורוביץ.

ניצן הורוביץ:

כן, תודה. חברים, אני לא יודע אם אתם שמים לב אבל מה שמתנהל כאן הוא לא דיון ענייני, זה קרקס שמתנהל בכנסת אחת לכמה ימים. פעם זה הארגונים החברתיים, פעם זו התקשורת, פעם זה בית המשפט העליון, היום הגיע תורה של האקדמיה. זה ציד מכשפות. צר לי על המל"ג שבאה בכוונות טובות

ונגררת לתוך הבוץ הזה. צר לי על אוניברסיטת בן גוריון ועל הסטודנטים. משתמשים בכם כדי לנהל כאן קרב פוליטי מכוער. אתם שמים לב לסגנון הדיון ולאופי כאן של ההערות. זה לא דיון ענייני. הקואליציה המטורפת הזאת שפעם אחר פעם מנהלת את ציד המכשפות הזה, היא יוזמת את הדיונים האלה בשביל לעשות את הקרקס הזה ואנחנו ואתם משמשים פה סטטיסטיים במשחק מכור. חבל על המאמץ. המסקנות נכתבו מראש. שום דבר שתגידו כאן או שתציגו, לא ישנה את דעתם. הם באו עם מסקנה מראש שאתם מוטים פוליטית לכיוון מסוים והם ירדפו אתכם עד הסוף, כדי להרוס אתכם. לשתום את הפה ולהשתיק, בדיוק כמו שהם עושים לתקשורת, לארגוני זכויות האדם, לשופטים הבינלאומיים, ולחוקים שאתה מביא.

יעקב כץ:

כמו שעשה סטלין.

ניצן הורוביץ:

בדיוק, אתה סוג של סטליניסט ישראלי.

יעקב כץ:

כמו שעשה ברשניקב. כמו שעשו כל האלילים שלך.

ניצן הורוביץ:

אתה רוצה שתהיה כאן מדינת הלכה רודנית ואתה משתמש בחקיקה ובכנסת ובמפלגות כדי להשליט כאן מדינת הלכה רודנית. אתה רוצה שאני אחזור בתשובה, אתה רוצה שאני אממן את הכיבוש המטורף שלך ואת ההתנחלויות המ--- האלה.

יעקב כץ:

איפה הכיבוש, בתל אביב? איפה?

ניצן הורוביץ:

כן, גם בתל אביב אתה רוצה. אם זה יהיה תלוי בך גם נחיה ---

יעקב כץ:

איפה? איפה? יושב לידך אחמד טיבי והוא יגיד לך שגם תל אביב היא ---

ניצן הורוביץ:

מאה אחוז. מאה אחוז.

יעקב כץ:

כל הארץ כבושה.

ניצן הורוביץ:

כן, כל הארץ. כדאי שכולנו נבין איפה אנחנו חיים ומה אנחנו עושים. חבל לי, צר לי גם על אוניברסיטת בן גוריון, כמו שאמר ראש אגודת הסטודנטים היא האוניברסיטה הכי מבוקשת בארץ. אני מקווה שהסטודנטים שלכם לא ישמעו על הדיון הזה, אבל לצערי הם ישמעו.

היו"ר אלכס מילר:

חבר כנסת הורביץ, אני מציע לך לא לחלק ציונים כאן בוועדה לאוניברסיטאות. כל האוניברסיטאות הן טובות. כל אחת במחלקה שלה.

ניצן הורוביץ:

מאה אחוז. לא, אבל חבל, כי זה לא פשוט לבנות מוניטין של מוסד אקדמאי. בניגוד למה שאתם עושים כאן, שם יושבים אנשים רציניים. בניגוד אליך, שם יושבים אנשים רציניים ולומדים.

היו"ר אלכס מילר:

אני לא רציני, כן.

ניצן הורוביץ:

סליחה, הדיון הזה הוא לא רציני. אם אתה היית איש רציני לא היית מקיים דיון כזה. אתה מנסה לרדוף כאן אנשים. עכשיו, זה לא יעבור לכם וזה לא יעזור לכם, אתם לא יכולים לזמן כאן אנשים לצורך הצרכים הפוליטיים שלכם ולרדוף כאן אנשים.

היו"ר אלכס מילר:

עם כל הכבוד, ואם זה לא מעניין אותך, אז למה באת?

ניצן הורוביץ:

זה לא רציני. זה לא רציני. אתה יודע מה, אני כבר אמרתי בדיון הקודם שאתה ניהלת על רשות העתיקות, שגם שם רציתם לעשות פוליטיזציה בארכיאולוגיה, שאני לפעמים לא מבין מה אני עושה כאן, כי זה סתם משחק מכור. אז אני מבקש ממך בתור יושב ראש ועדה, תקיים דיונים ענייניים. אל תהפוך את המקום הזה לקרקס, כי זה מה ש---

היו"ר אלכס מילר:

מי שהופך אותו לקרקס, זה אתה אדוני. בבקשה, יש לנו את מייקל גרוס.

מייקל גרוס:

(תרגום מאנגלית) אדוני יושב הראש, אני מתנצל מראש, שהעברית שלי היא לא טובה מספיק כדי שאדבר בה. אני הייתי חבר הנאמנים של אוניברסיטת בן גוריון מאז הקמתה, מעל 40 שנה. אני חושב שאני יודע מעט עליה. אני רוצה למסור לוועדה עובדות. אני לא פוליטיקאי, בתפקידי הנוסף אני יושב ראש התכנית "Israel Youth Award" (אות הנוער הישראלי), יש לנו מעל 2,500 משתתפים ערבים. אני לא איש פוליטי.

לפני שנתיים, השתתפתי בהרצאה, אשר בה פרופסור אורן יפתח אל, הודיע לכיתה שלו שהיהודים הפכו את ישראל לקולוניאלית, האשכנזים ניצלו את המזרחים, אשר צריכים לחזור לאחייהם בעיראק, אפגניסטן ומדינות אחרות. ראשית לכל, אינני מבין מה לאיש הזה יש עם אקדמיה ושנית, אני חושב שזה מראה לכם את מהות הפעילות הפוליטית, הסבירה, ההגיונית, אשר הפקולטה למדעי החברה והמדונה, מקיימת באוניברסיטת בן גוריון.

קריאה:

הוא לא חבר במחלקה שלנו.

מייקל גרוס:

אני בחבר הנאמנים של האוניברסיטה. חלק מהבעיה היא שאין שום ממשל משותף ראוי לשמו באוניברסיטת בן גוריון. אני מצטער שהוא לא כאן כדי שאומר לו את זה בפניו, אבל אבישי ברורמן הרס ההנהלה. ההנהלה היא מוקד ללעג, הכספים מושלכים.

אחמד טיבי:

באמת, מה זה? ברורמן בנה את האוניברסיטה, הקים אותה. מי זה האיש הזה?

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, חבר הכנסת טיבי, אתה נכנס לדברים של אנשים אחרים.

אחמד טיבי:

מה זה, חיסול חשבונות?

היו"ר אלכס מילר:

מותר לו להגיד מה שהוא רוצה.

מייקל גרוס:

בפרלמנט תרבותי, אין ממשל משותף. אני אתן לכם סקירה קצרה על סטנדרטים. למרות הגל האנטי ציוני, ראש הפקולטה דיוויד ניומן, ניסה נואשות לפני שנתיים להשיג עבודה באנגליה, הוא לא יכול היה להתקבל לשום אוניברסיטה. זה נותן לכם קצת רקע וחומר למחשבה בעניין.

היו"ר אלכס מילר:

תודה. כן, חבר הכנסת טיבי.

יעקב כץ:

מאד לעניין.

אחמד טיבי:

תודה רבה. אלף אני מברך על קיום הדיון.

מיכאל בן-ארי:

זה מאד לעניין. לסטנדאפ אולי, לרקטור של אוניברסיטת בר אילן.

קריאה:

מי אתה שתקבע מה לעניין ומה לא לעניין?

היו"ר אלכס מילר:

גברתי, תודה רבה. צאי החוצה בבקשה.

אחמד טיבי:

אבל למה? הוא, הוא הסית נגדה.

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, אתה לא תנהל כאן.

אחמד טיבי:

אבל מה אתה זורק אותה בגלל העמדה שלה.

היו"ר אלכס מילר:

.... בבקשה.

אחמד טיבי:

אבל הוא העיר לה.

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, אני כבר כמה פעמים הזהרתי.

שלמה מולה:

אתה שמעת מה הוא אמר? זה לא פייר מה שאתה עושה. זה לא פייר.

היו"ר אלכס מילר:

תודה רבה, בבקשה, הלאה חבר הכנסת טיבי, בבקשה.

ניצן הורוביץ:

אבל למה אתה מוציא אותה אדוני? למה אתה מוציא אותה? מה קרה?

ניצן הורוביץ:

הוא כינה אותה בשמות גנאי.

היו"ר אלכס מילר:

אני שמעתי אותה, לא שמעתי אותו. תודה רבה. חבר הכנסת טיבי, אתה בזכות דיבור.

אחמד טיבי:

אלף אני מברך על קיום הדיון העלוב הזה ברשותך. מדובר בדיון שחשוב שהוא יופץ בכל מקום. הוא מהווה תמונת ראי אמיתית של האווירה של מה שמתרחש בכנסת ובארץ בתקופה האחרונה. יש מספר ראשי ועדות וחברי כנסת בכנסת הזאת, שמנצלים את מעמדם הרגיל והחשוב והמשפיע, כדי כל אחד לקדם נושא מסוים ולאיים על גוף מסוים. כפי שניצן אמר, פעם זה עמותות, פעם זה ארגוני זכויות אדם, פעם זה נושאי תקשורת, ארכיאולוגיה, אקדמיה, ולכן כדאי אולי שתשנה את השם שלך אחרי הדיון הזה לסנטור אלכס מקרתי, בקטן אבל לא בגדול, כי ציד המכשפות שאתה יוזם כאן, חבר הכנסת מילר, הוא מביש. מביש ומביך והוא מהווה עוד פרק שחור בתולדות הפרלמנטריזם הישראלי. אני הייתי בכנסת מ-1999 ---

יעקב כץ:

רק לא אמרת לו לחזור לרוסיה, הכל אמרת.

ניצן הורוביץ:

את זה אתה אמרת.

היו"ר אלכס מילר:

תודה רבה חבר הכנסת הורוביץ.

אחמד טיבי:

אני מוכן לשקול כל רעיון שאתם תעלו.

היו"ר אלכס מילר:

אין בעיה. מצחיק אתכם אני רואה. זה הפנים שלכם.

אחמד טיבי:

ולכן אתם רחוקים מהעיקרון של פלורליזם. זה העיקרון שמנחה אקדמיה ---

יעקב כץ:

בלוב יש פלורליזם, אצל החבר שלך קדאפי.

אחמד טיבי:

אני מעולם לא תבעתי לסגור את בר אילן, למרות שהדעות שם הן דעות עד גבול הפאשיזם, ומשם יצא רוצח של ראש ממשלה. וכאן אתם יודעים שבסופו של דבר תוצאת הדיון הזה אין בה משהו אופרטיבי. הרי ועדת החינוך לא תוכל לסגור את המחלקה, אבל הדיון הזה והאיומים, הם מהווים יצירת אווירת דה-לגיטימציה, ואיום מתמיד למרצים – אנחנו עוקבים אחריכם. מן ג'ורגי אורוול קטן. קטנטן כזה. גמד. על כל מרצה – מה מותר לו לחשוב, מה אסור לו לחשוב. מותר לאנשי אקדמיה לחשוב הכל, גם דברים שהם נגדי באופן מהותי, אני לא אומר לפטר מרצים, אלא אם יש בדברים האלה אמירות גזעניות מובהקות שהן עבירה על החוק. מלבד זה, מותר שיהיה למרצה נרטיב משלו, השקפת עולם משלו. גם למחלקה אגב. יש כפי שאמר ברורמן, יש מחלקות בעולם בנושאי פוליטיקה וממשל, בנושאי כלכלה, שיש להן אוריינטציה מסוימת, או ליברלית, או של קפיטליזם חזירי, כמו חלק מהממנים של בן גוריון, או שמאלני, רחמנא ליצלן. אנשים מתחילים להתגונן כי הם שמאלנים. תוקפים אנשים בגלל השקפת חיים ולכן אדוני יושב הראש, חשוב שהדיון הזה מתקיים וחשוב שהכנסת הזאת, שהכנסת ה-18, שהציבור יידע שבצמתים הרגישים ביותר, ועדת החינוך, עומד אדם כמוך, אלכס מילר, בוועדת חוקה חברך, דוד רותם, בוועדת כנסת ריב לוי ---

היו"ר אלכס מילר:

ועדת קליטה שכחת.

אחמד טיבי:

לא, לא, האיש עם החליפה, איפה הוא?

היו"ר אלכס מילר:

את דני דנון שכחת.

אחמד טיבי:

ויו"ר קואליציה אלקין. אתה יודע מה? אתם מביישים את האינטליגנציה ואת הערכים ההומאניים. אני במקומך הייתי ---

היו"ר אלכס מילר:

אתה הערך העליון של האינטליגנציה.

אחמד טיבי:

אל תפסיק אותי.

היו"ר אלכס מילר:

לא, אתה מאשים אותי בדברים.

אחמד טיבי:

בסדר, אתה מוכן להוציא אותו?

היו"ר אלכס מילר:

את מי?

אחמד טיבי:

אותו. אתה שמעת אותו מה הוא אמר?

היו"ר אלכס מילר:

לא שמעתי אף אחד.

אחמד טיבי:

אז תוציא אותו. תוציא אותו.

היו"ר אלכס מילר:

אני לא שומע.

אחמד טיבי:

תוציא אותו.

היו"ר אלכס מילר:

תודה, תודה. מה יש לך?

אחמד טיבי:

אסור לאורח לדבר ככה.

יעקב אדרי:

אתה לא צריך לדבר ככה על חבר בכנסת.

היו"ר אלכס מילר:

מי דיבר?

יעקב אדרי:

אמרת לו תתבייש לך. גם אני לא מסכים שתדבר ככה.

היו"ר אלכס מילר:

מי דיבר?

אחמד טיבי:

המממן. למה אתה לא מוציא אותו?

היו"ר אלכס מילר:

תודה. יש לנו את סגנית הרקטור מתל אביב.

יעקב אדרי:

אדוני יושב הראש, ככה לא מדברים.

היו"ר אלכס מילר:

תודה. רבותי ---

מייקל גרוס:

אמרתי בושה לו, לא לו.

אחמד טיבי:

אתה רואה, הוא חוזר על זה. הוא חוזר על זה אלכס. הוא חוזר על זה.

יעקב אדרי:

באמת אתה צריך להוציא אחד כזה שמדבר ככה.

אחמד טיבי:

אחר כך זה יקרה לך, תוציא אותו.

היו"ר אלכס מילר:

רבותי, אנא תירגעו. אם אני אשמח שכן אדם ---

אחמד טיבי:

מה זה ישמע? אבל פעמיים הוא חזר על זה.

היו"ר אלכס מילר:

אדוני, אני מבקש ממך, אדוני. יש פה טענה של חברי כנסת שאתה או מר כאן דברים שפוגע בהם. אני קורא לך לסדר קודם כל.

אחמד טיבי:

אבל לא קראת לה לסדר, קודם כל.

היו"ר אלכס מילר:

אם אתה תמשיך – אתה תצא החוצה, אז אני מבקש ממך לא להפריע ולא להתפרץ כאן ולא להגיד דברים שיכולים לפגוע בחברי כנסת. סגנית רקטור אוניברסיטת תל אביב, בבקשה.

אחמד טיבי:

אני לא סיימתי את המשפט, מה?

היו"ר אלכס מילר:

סיימת.

אחמד טיבי:

לא, לא סיימתי.

היו"ר אלכס מילר:

בבקשה.

אחמד טיבי:

אני רוצה לסיים ולומר לפרצוף הזה שהוא חזיר קפיטליסטי, שמהווה איום על המרצים.

היו"ר אלכס מילר:

לא, סליחה, סליחה, סליחה.

אחמד טיבי:

אז תקרא לי לסדר, כמו שלא הגנת עלי. תקרא לי לסדר.

היו"ר אלכס מילר:

חבר הכנסת טיבי, אתה ---

אחמד טיבי:

מותר לומר ככה לחבר כנסת?

היו"ר אלכס מילר:

אני אקרא לך לסדר כי אתה משתמש במילים שהן ממש לא קשורות גם לוועדה הזאת ---

אחמד טיבי:

למה, חזיר קפיטליסטי ----

היו"ר אלכס מילר:

וכשאתה מדבר על אינטליגנציה, אולי זה שיא האינטליגנציה שלך.

אחמד טיבי:

חזיר קפיטליסטי זו אמירה פרלמנטארית.

היו"ר אלכס מילר:

בסדר. אז זה שיא האינטליגנציה שלך.

אחמד טיבי:

אוקי. היא קשה, אבל פרלמנטארית.

היו"ר אלכס מילר:

זה שיא האינטליגנציה שלך, בבקשה גברתי.

אחמד טיבי:

או, להתמודד עם אינטליגנציה עם סיעת ישראל ביתנו, עם ממוצע 93, אוי.

יעקב כץ:

או עם אסד. אסד, אסד.

היו"ר אלכס מילר:

אין בעיה. כן, בבקשה גברתי.

יעקב כץ:

הוא אינטליגנט, אסד, רופא שיניים. רופא עיניים.

דינה קובץ-פריאלניק:

אוניברסיטת תל אביב, כמו כל האוניברסיטאות בעצם לומדות את הדו"ח של הוועדה הזאת---

אחמד טיבי:

שילך לעזאזל, מה אתה קושר אותו?

יעקב כץ:

הזכרתי את אסד, שהוא יותר טוב.

היו"ר אלכס מילר:

כן, גברתי.

אחמד טיבי:

אתם זחלתם על ארבע להיפגש איתו.

יעקב כץ:

אני לא יכולתי לזחול על ארבע, כי אין לי ---

היו"ר אלכס מילר:

מה הולך שם, אני יכול להבין?

דינה קובץ-פריאלניק:

אוניברסיטת תל אביב כמו כל שאר האוניברסיטאות לומדות את הדו"ח הזה שהוא דו"ח אקדמי לחלוטין. כל השיקולים וכל הביקורות הן ביקורות אקדמאיות שנוגעות גם לסגל וגם לסטודנטים, ואם כבר יש איזו שהיא טענה לגבי הרכב הסגל, אז הטענה שיש היא שיש מעט נשים, למשל.

יעקב אדרי:

גם את זה צריך לתקן.

דינה קובץ-פריאלניק:

נכון. אנחנו לומדים את הדו"ח הזה והולכים ליישם אותו והביקורת על יישום המלצות הוועדה הזאת צריכה להיות ביקורת אקדמית, מכיוון שהוועדה הזאת היא ועדה אקדמית, וכל השיקולים שלה וכל ההמלצות שלה הן המלצות אקדמיות. אני רוצה לומר שאין טעם לנהל ויכוח או דיון כזה בפורום המכובד הזה, בדיוק כמו שלא היה טעם לקיים דיון על הסילבוסים בקורסים למתמטיקה. והסיבה היא שפשוט השיקולים שנעשים על יישום ההמלצות האלה, הם שיקולים אקדמיים, ולכן רק אנשים שיש להם המיומנות וההשכלה האקדמית, יכולים ואמורים לטפל, ליישם אותו, ולבקר את היישום של המסקנות.

ולכן אני חושבת שאין בכלל מקום לדיון כזה בפורום הזה. הדיון צריך להיות אקדמאי במסגרת האוניברסיטות ובוודאי בהשגחת המל"ג. בגלל זה ישנה המועצה להשכלה גבוהה, בדיוק כדי לעשות את זה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה גברתי. חבר הכנסת כבל, בבקשה.

איתן כבל:

תודה. אדוני יושב הראש ---

קריאה:

מי איתי?

היו"ר אלכס מילר:

אתה רשום, אבל אחרי חבר הכנסת כבל.

אחמד טיבי:

אגב שהיא שיטה לא מובנת ההליכה בתור, במקום רישום.

איתן כבל:

לדעתי הוא חושב שאתה בצד שלנו. אדוני יושב הראש, חברים, תשמעו, אני לא יודע איך להרגיש בדיוק בעניין הזה.

אחמד טיבי:

דיון חשוב.

איתן כבל:

לא, אני עכשיו, אל תפריע לי אחמד. אני ברשותכם אומר את זה כך, אני מרגיש רע מאד. גם אם אינני מסכים עם אמירות שנאמרות במקום כזה או אחר, אני גם לא מסכים שעוקפים אותי בכביש, אני גם לא מסכים להרבה דברים שקורים כאן כל יום. אבל אני אאבק על זכותו של כל אדם לומר את אשר הוא מאמין או אשר הוא חושב. אני נזכרתי, אני אומר לכם, יותר ויותר ואמרת את זה גם לאחמד, ושוחחתי על זה עם רעייתי השבוע. רודף העפיפונים, מי שיצא לו לקרוא אותו ומי שיצא לו אחר כך להמשיך ב- 1,000 שמשות זוהרות, שזה בעצם סיפור, יש מי שאומר לא דמיוני בכלל. איך הכל התחיל? מקטן כזה. זה לא בסדר. אנחנו לא צריכים לפחד, אלא עמדות ובסוף אתה מוצא שגם אצלך זה בהתחלה מגיע לעיר שלך, ואחר כך זה לרחוב שלך ו אחר כך לשכונה שלך ואחר כך נוקשים אצלך בדלת. וכמו שאמר כצ'לה, אתה בסדר, אתה תהיה בן האחרונים שיגיעו אליך. זאת אומרת אתה עושה מילואים, אתה בחור טוב. אתה ---

יעקב כץ:

אני עוד לא דיברתי.

איתן כבל:

לא, לא, אני אומר את זה, סליחה ---

יעקב כץ:

אבל תישאר עד שאני אגמור לדבר.

איתן כבל:

סליחה, אני אשאר, אני אשאר עד שיגמרו אותי. ואני אומר את זה לכם כאן כי אתם לא מבינים לאן אתם לוקחים אותנו. זה בכלל, זה הרבה מעבר, אף אחד לא יכול להאשים אותי שאני לא ביטחוניסט, שאני לא נלחם, לא אוהב את המדינה הזאת. מה זה כל אהבה חת פה נותן ציונים אחד לשני? מי הופך משהו יותר לאוהב את המדינה הזאת כל יום מאשר האחר? לעזאזל, ממתי אתם משגיחי הכשרות שלנו? מי שמכם? מי נתן לכם את הכוח הזה להיות בכלל? אני כל יום צריך לבוא ולהגיד – נשקול את מילותי, מה אני אומר, איך זה יישמע, זה טוב, זה נכון. תכנסו לאתרי האינטרנט, תראו איזה גסויות, איזה התבטאויות, איזה אמירות. מעולם לא חשבתי שצריך לסגור טוקבקים.

בסופו של יום, מה שאני מנסה לומר לכם ואני מעריך אתכם ובחלק מהעניינים אני משתף איתכם פעולה, אתם יודעים את זה. לא מתקבל על דעתי בשום פנים ואופן סתימת הפיות הזו. אני למדתי אצל מרצים שלא הסכמתי עם אף מילה שלהם. למדתי בישיבה תיכונית, שהיו בה רבנים לאומיים ולאומנים מהמדרגה העליונה. כיבדתי, הוקרתי, לא הסכמתי עם אף מילה.

רונן שובל:

אנחנו מבקשים להרחיב את חופש הביטוי, לא לצמצם אותו.

איתן כבל:

סליחה, אני הרי יודע, אתה יודע, אתה תסלח לי, ככה ברודף העפיפונים זה התחיל. הם לא רצו לסתום פיות לאף אחד, הם לא רצו להפריע לאף אחד. כל אשר הם רצו לעשות זה לדאוג, אתה יודע, שיהיה בסדר, שיהיה טוב למדינה. אז אני אומר לך אדוני יושב הראש, אתם לא מבינים. זאת איננה שאלה של אוהב לא אוהב. זו שאלה אם אתה בצד שלי או אתה נגדי. ובהתחלה המפתח הוא גדול ואחר כך המפתח הולך ונסגר, ואם אתה לא דומה להם – אתה נגדם. ואני אומר את זה לך, אתה יודע, אתה אדם יקר מאד בבית הזה, חבר הכנסת אדרי. וצריך באמת באמת שששקול את הדברים שלנו בזוהרות הנדרשת. אני אוהב את הארץ הזו, אני מוכן להקריב את חיי עבודה, אבל אף אחד, אבל אף אחד לא מאלה שיושבים כאן ולא מאלה שלא יושבים כאן, יכתבו לי מה לאכול, מה לאהוב, איפה לישון, עם מי לדבר ומה לומר. תודה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה. חבר הכנסת כץ, בבקשה.

יעקב כץ:

כן.

אחמד טיבי:

הנאום האחרון של איתן כבל.

יעקב כץ:

לא. אני למשל חושב בדיוק כמו איתן שבאמת צריך קצת להירגע ואני רק באתי לומר שצריך את חופש הדיבור הזה, איתן, ידידי, אהובי, חופש הדיבור הזה כלפי כולם. בעולם הישיבות, במוסדות החינוך של הרב עובדיה יוסף, בשי"ס, במכינות הצבאיות, בישיבות ההסדר, בבתי הספר התיכוניים, בישיבות התיכוניות ובאולפנות. טול קורה מבין עיניך, טול קסם מבין שינייך. ככה מתנהגים כלפי כשמדובר על מוסדות חינוך דתיים, אני בעד חופש הדיבור. אני חושב שאם בסופו של דבר אוניברסיטת בן גוריון, שהיא אוניברסיטה אהובה ויקרה וביסודה כמו שאמר יושב ראש אגודת הסטודנטים, כל כולה אהבת הארץ והיא גם קרויה על מי שטרח ועשה כל כך הרבה להקמת מדינת ישראל, הראשון שבין העושים, אני חושב שאם אוניברסיטה מחליטה שמחלקה מסוימת היא תהיה מלאה באנשים בלי איזון, היא בסופו של דבר תיפגע, היא בסופו של דבר תאבד את הסטודנטים שלה. כי אוניברסיטה שיש בה פרופסורים שמדברים על חטיפתו של גלעד שליט שזה לא מעשה טרור, או שמדברים על הצבא שלנו כצבא פאשיסטי או מעין אלה, בסופו של דבר סטודנטים לא יגיעו לשם. אני בעד חופש דיבור, שיגידו את כל מה שעולה על דעתם. לא יישארו שם סטודנטים יהודים. מי שאוהב את מדינת ישראל לא ירצה לשמוע מרצים שמדברים בסגנון הזה.

ולכן אני חושב , אני בעד חופש דיבור . ונפגשתי איתן , שבאותה מידה שאתה נוהג כלפי אוניברסיטת, שלא יגידו לך מה לאכול ומה לשתות , תקום מחר כשמדברים על מוסדות חינוך דתיים , ישיבות הסדר , מכינות צבאיות , אולפנות, ישיבות תיכוניות, וכשהרב עובדיה מדבר , וכשהרב זה מדבר או הרב ההוא מדבר תגיד – אני בעד חופש דיבור, לא לתקוף. לא להעיר להם הערות, לא על דרך הסגנון שלהם ולא על דרך ההופעה שלהם.

איתן כבל:

מותר לתקוף, אבל לא לסגור.

יעקב כץ:

לא, לא, אני אומר, כל אחד, לכן אני אמרתי איתן, אני אמרתי שכל אחד יבדוק את עצמו תחילה. אני באופן עקרוני, מדינה שמכבדת את עצמה, יוזמת ותומכת במי שמכבד אותה. בדרך שהאדם מודד מודדים לו, ואם יש מקום שיש גזמה, זכותה של הממשלה והכנסת לבדוק את הדברים. כי אנחנו בסופו של דבר כולנו מוקפים, אחמד, וגם אחמד טיבי הוא תושב ישראל, חבר כנסת, יודע שיש לנו בעיות עם סוריה היום, אוכלים שם אחד את השני, בלוב הורגים אחד את השני, במצרים הורגים אחד את השני, במצרים, בכל מקום ---

אחמד טיבי:

מה זה קשור?

יעקב כץ:

אני מיד אסביר. כיוון שזה הדמוקרטיה היחידה באזור, וגם על זה אתה תסכים, אחמד, כי אם היית מדבר כמו שאתה מדבר פה בפרלמנט אחר כבר היו עורפים את ראשך. פה הכל חופשי, הכל ---

איתן כבל:

...וזה המקום ש...

יעקב כץ:

להיפך, אני בעד דמוקרטיה, איתן.

איתן כבל:

תלוי איזו בדיוק.

יעקב כץ:

לא, לא, בדמוקרטיה שאתה רוצה בה.

איתן כבל:

כן, כן.

יעקב כץ:

בוא נראה, נבדוק דבר אחד שאתה חושב אותו ואני לא חושב אותו בשם החופש.

איתן כבל:

היום.

יעקב כץ:

לא, תמיד, תמיד, תמיד. תגיד דבר אחד שאתה חושב שחברי הכנסת האחרים חושבים אחרת ממך. לכן לביטויים, ידידי חבר הכנסת אחמד טיבי, כלפי העולים מרוסיה, כלפי סגנון הדיבור, גם כשאתה חבר כנסת, כלפי קפיטליזם חזרי, אז הסגנון הזה גם לא נותן ---

אחמד טיבי:

מי דיבר נגד עולים מרוסיה?

יעקב כץ:

לא נותן דוגמא אישית, לא לגבי סטודנטים ---

אחמד טיבי:

אתה הצעת רעיון, אמרתי שאני מוכן לבדוק.

יעקב כץ:

אני אומר ש---, אתה משמח פה את כולם, אני יודע שאני מעלה חיוך על פני כולם וזו תרומה גדולה לכנסת.

היו"ר אלכס מילר:

לא, חבר הכנסת טיבי חולם על זה כל יום, שכולם אותם 1.5 מיליון שהגיעו לישראל, שיחזרו חזרה, שהוא יגיע ל-40% כאן הרוב, ויהיה לו כאן ---

יעקב כץ:

לכן אני רק רוצה לסיים, תרשה לי אחמד.

אחמד טיבי:

קואליציה אחרת ---

היו"ר אלכס מילר:

אתה חולם כל יום על זה.

יעקב כץ:

כבוד יושב הראש, 1.5 מיליון עולים הגיעו ב-20 שנה האחרונות מרוסיה ואבא שלי הגיע מפולין, אמא שלי נולדה בארץ, אני ---

קריאה:

באמצעות הסוכנות.

יעקב כץ:

כן, וגם ההורים של ניצן הורביץ הגיעו מאיזה שהוא מקום, לא מהארץ, נכון?

ניצן הורביץ:

נכון.

יעקב כץ:

גם הם עולים, גם אנחנו כבשנו את תל אביב, את הרצלייה, ואחמד טיבי יגיד לך, את כל הערים הכבושות מחיפה דרומה וצפונה, הכל כבוש.

אחמד טיבי:

אבל למה אלכס מילר לא גר שם? למה הוא לא גר שם?

יעקב כץ:

אלכס מילר גר במקום שנכבש קצת יותר מאוחר, והנכדים שלו יגיעו ממקומות שייכבשו עוד יותר מאוחר, לך תדע. אנחנו לא יודעים. אבל לפי ההתנהגות של החברה מסביב, לך תדע לאיפה נגיע בסוף. על כל פנים, אחמד, הכל כבוש פה לכאורה והכל שלנו גם כן. אז צריך לקבל את הכל באהבה ובחיבה, ולהתייחס לחברי הכנסת גם בהערכה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה.

אחמד טיבי:

אתה רוצה שאני אתייחס בהערכה לאלכס מילר?

יעקב כץ:

ראית שכולם הסכימו איתי, שום קריאת ביניים, הסכמה מוחלטת, הכל אתה רואה.

יעקב אדרי:

אדוני יושב הראש, יש לי הרבה מאד כבוד לאוניברסיטת בן גוריון. יש לי הרבה הערכה, ביקרתי פעמיים שם, כשר נגב גליל גם מימנתי שם את הנושא של עבודה סוציאלית של המגזר הבדואי. אני חושב שזה היה חשוב, וכמובן שמעולם לא התערבתי בשום נושא שקשור לאקדמיה, מה התכנים וכו' וכו'. אני וודאי לא מסכים עם חברי, חבר הכנסת ניצן הורוביץ, שאומר כולם באו לרדוף. אני לא באתי לרדוף אף אחד. יש לי הרבה מאד כבוד ואני גם מסייע לא מעט בנושאים השונים, אם זה קשור לאוניברסיטת חיפה שלמדתי שם ועוד כמה דברים, אבל לא זאת הנקודה. אתם תלמדו איך שא תם רוצים. אני מכבד את האקדמיה, עם כל הדעות, לפעמים זה מוצא חן בעיני, לפעמים לא. אין לי בעיה עם זה. אבל אני בכל זאת רוצה לומר לכם ורוצה לומר לחברי איתן כבל. באמת, שילמדו איך שהם רוצים. קודם כל יש דו"ח מאד מאד לא פשוט של גורם אובייקטיבי לחלוטין. אתה יודע מה, אם זה היה יוצא מישראל ביתנו, הייתי באמת מתייחס לזה בזהירות. אבל כאשר הדו"ח הוא מגוף אובייקטיבי לחלוטין שהוא אומר במילים העדינות ובלשון של האקדמיה, שזה לגמרי לא מאוזן שם, אז כנראה שיש דברים מאד לא פשוטים אצלכם.

דני פילק:

זה יידון במסגרות ---

יעקב אדרי:

בבקשה, שיידון. אני חושב שזה לא פסול שאנחנו דנים על זה. אתם אל תורידו מעצמכם את הסמכות לדון על כל נושא, זה המקום גם.

קריאה:

לא, לא, לא, אתה צודק מאה אחוז.

יעקב אדרי:

זה המקום. כמובן צריך לעשות את זה בצורה מכובדת. אני לא מסכים עם ניבולי הפה כלפי חברי הכנסת. מי שאמר לברכה ו-, זה לא פה. זה לפעמים מעיד, לא אתה אז הוא, זה מעיד על גסות רוח וחוסר סבלנות. אבל מה שכן מפריע לי ואת זה אני רוצה להגיד לכם. אם זה נכון ש-8 מכס חתמו, 8 מתוך הסגל בפקולטה הזאת ---

רונן שובל:

8 מתוך 9.

יעקב אדרי:

רגע, אל תעזור לי, אל תעזור לי. 8 חתמו על חרם על מדינת ישראל, זה מאד מפריע וזה צריך להפריע לכל אחד מכם. אם זה לא נכון אני מתנצל.

דני פילק:

אז אל תגיד דברים שהם לא נכונים.

אחמד טיבי:

כמה פעמים אפשר להתנצל בישיבה אחת?

יעקב אדרי:

פעמיים. אם זה לא נכון, אני מתנצל.

אחמד טיבי:

לא, אל תגיד את זה מראש.

יעקב אדרי:

אתה לא תגיד לי מה לעשות, כמו שאני לא אומר לך מה להגיד. סליחה. אני הכניסו לי שתי פתקאות, שני צדדים. אם זה לא נכון, אמרתי מראש. לא כל אחד מחברי הכנסת אומר לך אני מתנצל. אז אני, אם זה לא נכון, זה לא נכון.

רונן שובל:

זה נכון.

קריאה:

אז למה אתה אומר את זה?

יעקב אדרי:

רק רגע ---

היו"ר אלכס מילר:

סליחה, סליחה.

רונן שובל:

... עזמי בשארה.

יעקב אדרי:

אל תעזור לי, לא ביקשתי את עזרתך.

היו"ר אלכס מילר:

אנחנו לא דנים כרגע על מה כל אחד חתום. אם יש דו"ח שקובע שיש הטית דעה, אז יש לטפל בעניין הזה. אם יש מישהו שרוצה לבוא ולהגיד שאין הטית דעה, אז תתווכחו עם המועצה להשכלה גבוהה, במועצה להשכלה גבוהה. אנחנו כרגע דנים במסקנות של גוף שהוא אחראי על המועצה להשכלה גבוהה.

יעקב אדרי:

היה לי נושא לא מזמן עם אוניברסיטת בן גוריון, של עובדים של עובדי הניקיון. נושא שהוא קצת היה בחדשות, הגיעו אלי המנהל האדמיניסטרטיבי, אני לא זוכר מי זה היה, ובשקט, בלי שום פרסום, אני חושב שפתרנו את זה וזה לכבודה של אוניברסיטת בן גוריון. הנושא הזה עכשיו שאמרת שאני מתנצל וחבר הכנסת טיבי בודק את מספר ההתנצלויות, אני אבדוק אותו. אני אבדוק אותו בצורה הכי מסודרת. אני אגיע אליכם, אני אעשה את העבודה, ואם צריך אני אתנצל בפעם השלישית, ואם לא – יש בעיה עם העניין הזה, ואף אחד לא יטאטא את זה מתחת לשולחן. כל החברים שאני מאד מכבד אותם, זה נושא שאי אפשר לטאטא אותו מתחת לשולחן. כאשר 8 מתוך 9, אם זה נכון ואם זה נכון ואם זה נכון, חותמים על דבר כזה, יש בעיה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה חבר הכנסת אדרי. רבותי, אני אתן מילה אחרונה למועצה להשכלה גבוהה.

ניצן הורוביץ:

אולי לסטודנטים, אדוני יושב הראש, אולי לסטודנטים.

אפרת ירדאי:

סליחה, יושב הראש, הסטודנטים לא דיברו, אנחנו פה.

היו"ר אלכס מילר:

איזה סטודנטים.

ניצן הורוביץ:

של המחלקה.

היו"ר אלכס מילר:

רבותי, אנחנו מתקרבים לשיבת המליאה.

אפרת ירדאי:

אז תן לנו משפט.

אחמד טיבי:

מה עם הסטודנטים?

היו"ר אלכס מילר:

אי אפשר.

אחמד טיבי:

סטודנטים אי אפשר?

היו"ר אלכס מילר:

אי אפשר, השעה אחת עשרה, אתם לא מבינים? יש מליאה.

אחמד טיבי:

הבנת איך הוא מנהל את הדיון?

אפרת ירדאי:

יש פה כמעט 30 סטודנטים מהמחלקה.

היו"ר אלכס מילר:

אני אתן למל"ג. סליחה, לא לעזור לי. יושב ראש אגודת הסטודנטים של בן גוריון גם דיבר. מספיק. תודה.

משה מאור:

פרופסור משה מאור, חבר מל"ג.

היו"ר אלכס מילר:

אני באחת עשרה חייב לסגור.

משה מאור:

אנחנו מסיימים פה את הדיון עם דו"ח מאד חמור. דו"ח שקבע ששתי המטרות של המחלקה לממשל ופוליטיקה, להיות חוג אינטר-דיסציפלינארי ולעסוק באקטיביזם פוליטי הן מטרות ראויות, לגיטימיות, אבל המחלקה נכשלה בשתי המטרות הללו. גם העדר מגוון של קורסי ליבה בתחום מדעי המדינה, גם העדר הכשרה מתודולוגית מספקת, גם בתחום של שיטות כמותיות וגם בתחום של שיטות איכותניות, גם קורסים אקלקטיים בשנה השנייה והשלישית. למעשה שלושת המרכיבים הללו יוצרים מצב שתלמידי המחלקה לממשל ופוליטיקה, לא נחשפים לעושר התיאורטי, האנליטי והמתודולוגי במדעי המדינה.

אחת ההמלצות החמורות ביותר של הוועדה, היא להפסיק את הנחית הדוקטורט. באוניברסיטת מחקר, להפסיק הנחית דוקטורט, זאת המלצה מאד מאד חמורה. גם בנושא האקטיביזם הפוליטי, קבעה הוועדה שהמחלקה נכשלה.

קריאה:

אבל זה לא נכון, זה לא נכון.

משה מאור:

אין קורסים כלל על תנועות חברתיות ואין Enter ship, אין התמחות.

קריאה:

זה לא נכון.

היו"ר אלכס מילר:

שנייה, רבותי, אתם גם עם המועצה להשכלה גבוהה ---

משה מאור:

גם בתחום המחקר ---

יעקב כץ:

זה גם כן מחלקה של האיחוד הלאומי.

משה מאור:

גם בתחום המחקר קבעה המחלקה ---

היו"ר אלכס מילר:

סליחה גברתי, אני החזרתי אותך לא בשביל שתפריעי לי עוד פעם. תירגעו.

משה מאור:

גם בתחום המחקר קבעה הוועדה שהתפוקה המחקרית של המחלקה דלה מאד , גם פרסומים מעטים בהוצאות ספרים מקובלות בעולם , מובילות בעולם , גם בכתבי עת מובילים בעולם וגם מרבית העבודה המחקרית היא לא בתחום של מדעי המדינה . גם על זכייה בקרנות מחקר תח רותיות עמדה הוועדה. בסופו של דבר המל"ג הוא רגולטור ותפקיד המל"ג הוא לאכוף החלטות של ועדה בינלאומית . האיום בסגירה הוא אחד הכלים שיש למל"ג על מנת לאכוף החלטותיו , ואנחנו במל"ג מאד מקווים שהנהגת האוניברסיטה תטפל בבעיות האלה ובמהרה. תודה.

היו"ר אלכס מילר:

תודה. מי מתוך הסטודנטים, אחד שידבר. רק אחד. תחליטו מי.

דניאל לוי-קורי:

אני מחלק את זה לשלושה דברים קצרים מאד . שמי דניאל לוי-קורי, אני בן 27, אני תלמיד שנה ב' במחלקה לפוליטיקה וממשל ולימודי אירופה . רק בשביל הרקע , וזה החלק הראשון. אני ב-2002 עשיתי שנת שירות בכפר הירוק , לאחר מכן התגייסתי לשירות בתור לוחם ביחידת שלדג , השתחררתי לאחר 5 שנים. היום אני מבצע מילואים פעיל, כולל אפילו בשבוע הבא. אני היום בעמותה שנקראת ציונות, מנהיגות וחינוך, להלן – צמ"ח. אנחנו מדריכים ומקיימים פיתוח ויוזמות ועשייה חברתית.

עכשיו, בזמן הזה, ב-27 שנים האחרונות הספקתי להתבגר ואני מגיע בעיניים מפקחות ומודעות ובוחנות וביקורתיות ובמחלקה הזאת אנחנו זוכים להיחשף לכמות גדולה מאד של דעות ודיונים ופתיחות ומה שנקרא פלורליזם של דעות . אין אחד במחלקה , כולל אותי, ואני בא לא מכאן ולא מכאן , אני Main stream, וישמיעו את דעתם כל אחד ואחד שירצה לדבר, כל אחד בתורו.

יעקב כץ:

תזמינו אותי פעם.

דניאל לוי-קורי:

כל אחד בתורו.

יעקב כץ:

תזמין אותי פעם.

קריאה:

השר בגין דיבר אז לפני שנה.

יעקב כץ:

אתה משרת יחד עם הבן שלי.

דניאל לוי-קורי:

עכשיו, ברשותך, רק תן לי להשלים.

יעקב כץ:

אני ואחמד טיבי ביחד. הנה, אחמד טיבי ואני ביחד, תזמינו את שנינו ביחד.

דניאל לוי-קורי:

מר כץ, אני רק אשלים את המשפט האחרון, בבקשה מר מילר. בכל מקרה, השיח שמתנהל הוא שיח פתוח, יש הזדמנות לכל אחד להביע את דעתו, כל אחד בתורו ועם העיניים הפקוחות האלה אני מבקש מכם באמת, תנו לנו ללמוד בשקט. זה העיקר מבחינתנו. אנחנו לא מצליחים כרגע.

היו"ר אלכס מילר:

אין בעיה.

דניאל לוי-קורי:

לא מתרכזים בלימוד.

היו"ר אלכס מילר:

תודה רבה. טוב, רבותי, לעצם הסיכום. אני רוצה קודם כל ---

יעקב אדרי:

סוגרים או לא סוגרים את המחלקה?

יעקב כץ:

לא סוגרים. אני נגד סגירת המחלקה.

היו"ר אלכס מילר:

קודם כל אני רוצה להגיד לכם חברי הכנסת, שוועדת החינוך גם בעבר וגם בעתיד תדון בסוגיות שהן סוגיות ציבוריות. מדובר במוסדות להשכלה גבוהה שהם מוסדות מתוקצבים על ידי משלמי המיסים. יש רגולציה על ידי המועצה להשכלה גבוהה, שהיא כחוק וכאשר יש דו"חות שהם דו"חות בכל מיני נושאים, אנחנו דנו כאן על הנושא שקשור למנהל עסקים, אנחנו דנים כאן על הנושא שקשור בנושאים של הממשל ופוליטיקה ונמשיך לדון גם בנושאים אחרים. עכשיו, מי שמגיע לכאן ומזלזל בחברי הכנסת, אני מציע שיחשוב פעמיים. מציע שתחשוב פעמיים, כי העולם הוא עגול.

אני רוצה להגיד, רבותי, זה דיון שהוא דיון מקצועי, כולם התייחסו כאן בסוגיות שהן סוגיות מהותיות. גם היו בעבר כאן דיונים. אני חושב, חבר הכנסת כבל, אתה דיברת כאן הרבה על הנושא של הזכות של כל אחד להביע את עמדתו. בדיוק על זה יש כאן דיון. כאשר מנסים, וזה כתוב בדו"ח שיש הטיה לצד כזה או אחר. אם זו הייתה הטיה במקום אחר, העניין הוא שברגע שיש סוגיה שכתובה על ידי גוף חיצוני, שמצביעה על כך שיש הטיה דעה לכיוון כזה או אחר, רק כאן אפשר להעלות את העניין זה. כי במקומות אחרים זה לא ---

אחמד טיבי:

ברכנו על קיום הדיון, אדוני.

היו"ר אלכס מילר:

מצוין. לא, כי אני פשוט שמעתי כאן - למה אנחנו עושים את זה כאן, ולמה ---

איתן כבל:

לא אני, אני לא מאלה. אני בעל אקטיביזם של הכנסת.

היו"ר אלכס מילר:

רבותי, אני מציע בקונסנסוס של חברי הכנסת לסכם על כך ---

יעקב כץ:

כולנו מסכימים שאוניברסיטת בר גוריון היא אוניברסיטה חשובה.

היו"ר אלכס מילר:

שכל אותן אוניברסיטאות שהדו"ח של המועצה להשכלה גבוהה מצביע על תיקון של ליקויים כאלה ואחרים, מחויבים מבחינתנו למצות את המהלך ולתקן את כל הליקויים שכ' תובים בדו"ח, שדרך אגב לא אנחנו כתבנו. אני רק צריך להגיד למה אני רוצה שאנחנו נקבל את ההמלצה הזאת, כי אם אנחנו נשב כאן על סוגיות אחרות שקשורות לפקולטות אחרות, בלי קשר לעמדות הפוליטיות, ואם המחלקות לא יעבדו לפי הדרך שהרגולטור קובע אותה, אנחנו נמצא את עצמנו במצב של משבר מאד גדול במערכת ההשכלה הגבוהה גם בהיבט המנהלי, וגם בהיבט האקדמי.

אחמד טיבי:

אדוני יושב ראש אם מדברים על הסכמה, כן, אני מציע להוסיף בהודעה לעיתונות שוועדת החינוך ---

היו"ר אלכס מילר:

איזה הודעה לעיתונות?

אחמד טיבי:

בסיכום. שוועדת החינוך החליטה לא לסגור את מחלקת ---

היו"ר אלכס מילר:

ועדת החינוך לא יכולה להחליט ----

יעקב אדרי:

היא לא מתערבת בעניין.

אחמד טיבי:

לא לסגור.

היו"ר אלכס מילר:

לא לסגור ולא לפתוח. ועדת החינוך לא פותחת ולא סוגרת מחלקות, זה לא העניין. אני רק אבקש למצות את המסקנות. תודה רבה.

הישיבה ננעלה בשעה 11:10.